

PRENUMERATA

kwartalną:

w kraju 12 złotych*
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 55 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty,
ogłoszeniowej 50 gr.

Tabularyczne i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za
wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i pnume-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 523. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1929 r. o ustanowieniu niezależnego administracyjnie od nadleśnictwa Zarządu Kolei Leśnych w dorzeczu Czeremoszów.

Poz. 524. Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 września 1929 r. w sprawie zmiany taryfy opłat radiofonicznych.

Poz. 525. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 6 września 1929 r. w przedmiocie likwidacji (zbiorowa, 10 pozycji).

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

523.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 września 1929 r.

o ustanowieniu niezależnego administracyjnie od nadleśnictwa Zarządu Kolei Leśnych w dorzeczu Czeremoszów.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 373) postanawiam, co następuje:

§ 1.

W okręgu Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie ustanawia się niezależny administracyjnie od nadleśnictwa „Zarząd Kolei Leśnych w dorzeczu Czeremoszów” z siedzibą w Kutach, powiatu kosowskiego, województwa stanisławowskiego.

§ 2.

Na czele Zarządu Kolei Leśnych w dorzeczu Czeremoszów stoi zarządca (zawiadowca), podległy Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie. Zarządca (zawiadowca) ponosi odpowiedzialność za swą działalność i za działalność podległego mu personelu.

§ 3.

Zarząd Kolei Leśnych w dorzeczu Czeremoszów obowiązują w sprawach techniczno - budowlanych i eksploatacyjnych wszystkie przepisy, wydane w tym przedmiocie dla dyrekcji lasów państwowych, w sprawach zaś administracyjnych, do czasu wydania specjalnych przepisów i instrukcji dla zarządów kolei leśnych, mają do Zarządu Kolei Leśnych w dorzeczu Czeremoszów odpowiednie zastosowanie przepisy, zawarte w rozdziałach I — VIII, XVII, XXII, XXV, XXVIII, XXIX, XXXI — XXXV, XXXVII Instrukcji służbowej dla Nadleśniczych lasów państwowych z dnia 29 listopada 1919 r., w brzmieniu ustalonym w wydaniu z 1927 r., wprowadzonym zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 201—L. A.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa:

(—) K. Niezabytowski.

524.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 27 września 1929 r.

w sprawie zmiany taryfy opłat radiofonicznych.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) oraz § 26 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 915) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Opłata radiofoniczna od każdego pojedynczego radjoodbiornika, niezależnie od jego miejsca zainstalowania, ustala się w wysokości 36 zł. rocznie, lub 9 zł. kwartalnie lub też 3 zł. miesięcznie.

Opłaty radiofoniczne pobierane będą przez urzędy pocztowo - telegraficzne zgóry w ratach miesięcznych, kwartalnych lub rocznych (zależnie od życzenia płatników) na początku każdego z tych okresów płatniczych, obliczanych kalendarzowo.

O ile upoważnienie uzyskano do dnia 10 włącznie danego miesiąca, opłata radiofoniczna obowiązuje od dnia 1-go tegoż miesiąca, o ile zaś upoważnienie uzyskano po dniu 10-tym danego miesiąca, opłata radiofoniczna obowiązuje od 1-go następnego miesiąca.

§ 2.

Wniezione należne opłaty radiofoniczne zwróci nie podlegają.

Od posiadaczy radjoodbiorników, którzy uiszcili opłatę radiofoniczną w wysokości 30 zł. za cały rok kalendarzowy, żadne dopłaty z tytułu opłat radiofonicznych za rok 1929 pobrane nie będą.

§ 3.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1929 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Jednocześnie traci moc obowiązującą „Taryfa opłat abonamentowych i sposobów ich pobierania od posiadaczy radjoodbiorników za korzystanie z produkcji radiofonicznych (broadcastingowych)” z dnia 27 kwietnia 1926 r. („Monitor Polski” Nr. 100, poz. 297).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

525.

UCHWAŁA

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 6 września 1929 r. w przedmiocie likwidacji.

Na podstawie art. 2 punktu b. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) oraz paragrafów 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 357 z dnia 26/V 1925 r.), Komitet Likwidacyjny w Poznaniu powziął następującą uchwałę:

Przejmuje się na własność Państwa i przekazuje się Skarbowi Państwa w posiadanie następujące nieruchomości:

1) nieruchomość Ujście, powiat chodzieski, zapisana w księdze gruntowej dla gminy Ujście, tom I, karta 2, obszar 2,53,20 ha, własność Henryka Bock, wraz z temi częściami zapisanych na nieruchomości hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 2.000,—, słownie: złotych dwa tysiące.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 3.546,30, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych, oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. Ponieważ potrącenia przewyższają ustaloną wartość nieruchomości o 1.546,30 zł., potrąca się tylko 2.000,— zł. (S. VIII. 607).

2) nieruchomość rolną Szkaradowo, powiat rawicki, zapisana w księdze gruntowej dla gminy Szkaradowo, tom 23, karta 704, obszar 2,50,40 ha, własność Gottlieba Riedel.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 2.000,—, słownie: złotych dwa tysiące.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 60,—, jako zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. VIII. 178).

3) osadę rentową Ołtoczyn, powiat toruński, zapisana w księdze gruntowej dla gminy Ołtoczyn, tom I, karta 11, obszar 0,23,01 ha, własność Jerzego Curtius, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.).

Wysokość odszkodowania za wspomnianą osadę ustala się na zł. 600,—, słownie: złotych sześćset.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 20,—, jako zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. IX. 33).

4) nieruchomość Nowe - Miasto, powiat lubawski, zapisana w księdze gruntowej dla gminy Nowe - Miasto, tom XXIII, karta 809, obszar 0,03,25 ha, własność Henryka Hecke, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.) z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 2.030,—, słownie: złotych dwa tysiące trzydzieści.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 60,—, jako zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. O. II. 126).

5) nieruchomość Deregowice, powiat chojnicki, zapisana w księdze gruntowej dla gminy Deregowice, tom I, karta 32, obszar 0,10,70 ha, własność Jana Daniela i Katarzyny z d. Schmidt, małż. Marquardt, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.), z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 1.230,—, słownie: złotych jeden tysiąc dwieście trzydzieści.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 40,—, jako zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. O. II. 132).

6) nieruchomość (łąkę) Kisiny, powiat działowski, zapisana w księdze gruntowej dla gminy Kisiny, tom VI, karta 349, obszar 1,62,47 ha, własność Hermanna i Wilhelminy z d. Poniewass, małż. Braun.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 1.230,—, słownie: złotych jeden tysiąc dwieście trzydzieści.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 35,—, jako zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. O. II. 266).

7) nieruchomość rolną Warszawko, powiat wejherowski, zapisana w księdze gruntowej dla gminy Warszawko, tom I, karta 5, obszar 22,37,97 ha, własność Karola Meller.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 18.200,—, słownie: złotych osiemnaście tysięcy dwieście.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 26.110,38, jako zabezpieczenie ewtl. pretensji z tytułu zapisu hipotecznego w dziale III oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. Ponieważ potrącenia przewyższają ustaloną wartość nieruchomości o 7,910,38 zł., potrąca się tylko 18.200,— zł. (S. O. II. 274).

8) nieruchomość rolną Szwarcenowo, powiat lubawski, zapisana w księdze gruntowej dla gminy Szwarcenowo, tom I, karta 8, obszar 8,93,63 ha, własność w dniu 10.I 1920 r. Wilhelma Kanowskiego, wraz z budynkami, przynależnościami

(par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.) z wszelkimi zapasami oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowemu właściciela, z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 12.500,—, słownie: złotych dwanaście tysięcy pięćset.

Od odszkodowania tego odlicza się:
zł. 6.615,—, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. O. II. 275).

9) osadę rentową Bagniewo, powiat świecki, zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Bagniewo, tom II, karta 57, obszar 0,37,80 ha, własność w dniu 10.I.1920 r. Hugona Klatte, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.) z wszelkimi zapasami oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowemu właściciela.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą osadę ustala się na zł. 2.006,—, słownie: złotych dwa tysiące sześćset.

Od odszkodowania tego odlicza się:
zł. 4.731,72, jako zwaloryzowany a niespłacony kapitał renty, pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych, pretensje Państwowego Banku Rolnego oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. Ponieważ potrącenia przewyższają ustaloną wartość osady o 2.725,72 zł., potrąca się tylko 2.006,— zł.

10) nieruchomości Białkał, powiat rawicki, zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Białkał, tom 28, karta 84, obszar 0,20,93 ha, własność Karola i Emmy z d. Bittermann, małż. Weiss, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.) oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się drugimi gruntowemu właściciela, — z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 2.600,—, słownie: złotych dwa tysiące sześćset.

Od odszkodowania tego odlicza się:
zł. 1.487,57, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. O. II. 291).

W przeciągu najdalej 10 dni od chwili zdania nieruchomości nowonabywcy winien dotychczasowy właściciel wraz z współmieszkańcami nieruchomości powyższą opuścić. Niedotrzymanie tego terminu pociągnie za sobą eksmisję, którą przeprowadzi komornik sądowy (par. 21 cytowanego rozporządzenia).

Uchwała ta jest ostateczną i w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467, z dnia 9/8 1920 r.) wykonalna na równi z prawomocnymi wyrokami sądownymi.

Przewodniczący:

(—) **Dr. Kaczmarczyk.**

Ruch służbowy.

W MINISTERSTWIE SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

W Zarządzie Centralnym Ministerstwa:

Mianowani:

Naczelnik wydziału w V st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie, **Zbrowski Marjan** — radcą ministerjalnym w V st. st. dnia 1.VII 1929 r.

Prow. referendarz w VII st. st., **Brzeziński Wacław** — referendarzem w VII st. st. dnia 1.VII 1929 r.

Naczelnik wydziału w VI st. st., **Adelstein Jerzy** — naczelnikiem wydziału w V st. st. dnia 12.VII 1929 r.

Inspektor wojewódzki w VI st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie, **Ines Mięczyński** — radcą ministerjalnym w dotychczasowym VI st. st. dnia 16.VII 1929 r.

W Państwowych Zakładach Służby Zdrowia.

Mianowani:

Prow. asystent w IX st. st. w filii Państwowego Zakładu Higieny w Krakowie, **dr. Löwenhoft Konstanty** — do odwołania asystentem w VIII st. st. dnia 1.VII 1929 r.

Kontraktowy pracownik w Państwowym Zakładzie Higieny w Warszawie, **Dr. Prazmowski**

Władysław — do odwołania asystentem w VII st. st. dnia 1.VII 1929 r.

Sekretarka w IX st. st. w Państwowym Zakładzie Zdrojowym w Busku, **Wiesiołowska Hanna** — naczelnikiem kancelarii w VIII st. st. dnia 26.VI 1929 r.

Prow. asystent rachunkowy w X st. st. w Państwowym Zakładzie Badania Żywności w Poznaniu, **Wojniewicz Józef** — do odwołania kontrolerem w IX st. st. dnia 28.VI 1929 r.

We władzach wojewódzkich:

Mianowani:

W Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach:

Referendarz w VII st. st., **Mołal Karol** — radcą wojewódzkim w VI st. st. dnia 7.VII 1929 r.

Prow. inspektor lekarski w VII st. st., **Dr. Dziewulski Franciszek** — do odwołania inspektorem lekarskim w VI st. st. dnia 1.VII 1929 r.

W Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim w Toruniu:

Naczelnik wydziału w VI st. st., **Jarecki Stanisław** — naczelnikiem wydziału w V st. st. dnia 17.VII 1929 r.

W Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie:

Hübner Włodzimierz — do odwołania referendarzem w VII st. st. dn. 1.VII 1929 r.

W Urzędzie Wojewódzkim Śląskim w Katowicach:

Asesor w VIII st. st., **Konieczny Ludwik** — asesorem w VII st. st. dn. 13.VII 1929 r.

W Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim w Lucku:

Prow. radca wojewódzki w VI st. st., **Gabryel Jan** — radcą wojewódzkim w VI st. st. dnia 20.VII 1929 r.

W Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie:

Radca ministerjalny w VI st. st. w Min. Spr. Wewnętrznych, **Dr. Raczynski Tadeusz** — naczelnikiem wydziału w dotychczasowym VI st. st. dnia 30.VII 1929 r.

Przeniesieni:

Naczelnik wydziału w V st. st. i wicewojewoda w Łodzi, **Lewicki Stanisław** — do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w charakterze naczelnika wydziału w dotychczasowym V st. st. dnia 30.VII 1929 r.

Naczelnik wydziału w V st. st., **Osiecki Ludwik** — z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie dnia 1.VII 1929 r.

Prow. radca wojewódzki w VI st. st., **Glański Antoni** — z Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu, dnia 30.VII 1929 r.

Naczelnik wydziału w V st. st., **Dr. Dziadosz Władysław** — z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach z poruczeniem funkcji wicewojewody kieleckiego, dnia 30.VII 1929 r.

Naczelnik wydziału, **dr. Kroebł Adam** — z Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku, dnia 30.VII 1929 r.

Naczelnik wydziału w V st. st., **Dr. Rożniński Józef** — z Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z poruczeniem funkcji wicewojewody łódzkiego, dnia 30.VII 1929 r.

Referendarz w VII st. st., **Protassewicz Kazimierz** — z Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie do Starostwa w Postawach, dnia 31.VII 1929 r.

Naczelnik wydziału w V st. st., **Dr. Klug Stanisław** — z Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi dnia 30.VII 1929 r.

Naczelnik wydziału w V st. st. i wicewojewoda wołyński, **Dziewałowski-Gintowt Kazimierz** — do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z poruczeniem funkcji wicewojewody tarnopolskiego, dnia 30.VII 1929 r.

Zwolnieni ze służby:

Referendarz w VII st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie, **Bandrowski Janusz** — wobec przejścia do służby w dziale Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej dnia 11.VII 1929 r.

Referendarz w VIII st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie, **Leszko Władysław** — wobec przejścia do służby w dziale Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej dnia 10.VII 1929 r.

Wydalony ze służby:

Radca wojewódzki w VI st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogrodzku, **Strzałkowski Wacław** dnia 3.VII 1929 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik wydziału w V st. st. i wicewojewoda w Tarnopolu, **Siedlecki Stanisław**, dnia 31.VII 1929 r.

Księgowy w VI st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie, **Sokołowski Heliodor**, dnia 31.VII 1929 r.

Zmarli:

Asesor w VII st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu, **Kłociński Zygmunt**, dnia 25.VII 1929 r.

We władzach powiatowych:

Mianowani:

Prow. referendarz w VIII st. st. i kierownik Starostwa w Wysokim Mazowieckim, **Demiński-Demiński Adam** — do odwołania starostą powiatowym tamże w VII st. st. dnia 13.VII 1929 r.

Referendarz w VII st. st. i kierownik Starostwa w Sokółce, **Wolski Stefan** — starostą powiatowym w VII st. s. tamże dnia 16.VII 1929 r.

Prow. starosta powiatowy w VI st. st. w Dubnie, **Kański Adam** — starostą powiatowym w VI st. st. tamże dnia 20.VII 1929 r.

Referendarz w VII st. st. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie, **Dr. Kaszubski Stanisław** — starostą powiatowym w VII st. st. w Lubaczowie dnia 25.VII 1929 r.

Prow. pomocnik lekarza powiatowego w VIII st. st. w Starostwie w Białymstoku, **Dr. Wałęwski Jan** — do odwołania pomocnikiem lekarza powiatowego w VII st. st. dnia 1.VII 1929 r.

Przeniesieni:

Asesor w VII st. st., **Krzetowski Stanisław** — ze Starostwa w Lidzie do Starostwa w Szczuczynie, dnia 12.VII 1929 r.

Referendarz w VII st. st., **Sowiński Henryk** — ze Starostwa w Zawierciu do Starostwa w Radomiu, dnia 23.VII 1929 r.

Radca wojewódzki w VI st. st., **Żwirski Wacław** — ze Starostwa w Będzinie do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, dnia 30.VII 1929 r.

Asesor w VIII st. st., **Czarniawski Michał Stanisław** — ze Starostwa w Brasławiu do Starostwa we Włodzimierzu dnia 27.VII 1929 r.

Referendarz w VII st. st., **Sienkiewicz Michał** — ze Starostwa w Kołomyi do Starostwa w Mościskach z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 27.VII 1929 r.

Referendarz w VII st. st. **Niedziałkowski Jerzy** — ze Starostwa w Postawach do Starostwa w Osmianie dnia 31.VII 1929 r.

Prow. lekarz powiatowy w VII st. st., **Dr. Rybiński Aleksander** — ze Starostwa w Hrubieszowie do Starostwa w Wieluniu dnia 28.VI 1929 r.

Zwolniony ze służby:

Referendarz w VIII st. st. w Starostwie powiatowym w Warszawie, **Geisler Michał** — z powodu przejścia do służby w Ministerstwie Komunikacji dnia 17.VII 1929 r.

W Starostwie Grodzkiem Warszawa—Północ.

Zwolniony ze służby:

Referendarz w VII st. st. **Dr. Bodek Arnold** — wobec przejścia do służby w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dnia 1.VII 1929 r.

DZIAŁ NIURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

Dnia 30 b. m. P. Ministrowi Sprawiedliwości Carowi złożyli wizytę uczeni czechosłowaccy, biorący udział w drugim zjeździe prawników polskich, a mianowicie dziekan wydziału prawa Uniwersytetu w Bratisławie, prof. Dr. Albert Milota, prof. Uniwersytetu w Bratisławie dr. Rudolf Bauscher oraz prof. Uniwersytetu w Brnie dr. Rudolf Dominik.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Pan Minister Pracy i Opieki Społecznej decyzyją z dnia 28 sierpnia 1929 r. Nr. 2207/O. I. zarządził na podstawie art. 22 Ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. Ust. R. P. Nr. 92, poz. 726) i art. 33 Przepisów Tymczasowych o stowarzyszeniach i związkach z dn. 4/17 marca 1906 roku zamknięcie stowarzyszenia zarejestrowanego w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej z dn. 28 lutego 1923 r. Nr. rej. 122 pod nazwą „Stowarzyszenie niesienia akcji ratunkowej dla biednej inteligencji”.

Przeciwko Anieli (Nelly) Taylor, dotychczasowemu przewodniemu Zarządu Stowarzyszenia, wystąpiono do Prokuratora.

Uroczyste zamknięcie P. W. K.

Dnia 30 września 1929 r. wieczorem odbyło się uroczyste zamknięcie P. W. K., dokonane z tą samą punktualnością, z jaką nastąpiło otwarcie Wystawy. Aktu zamknięcia dokonał P. Prezes Rady Ministrów dr. Świątalski w otoczeniu członków Rządu. W olbrzymim westybulu reprezentacyjnym na estradzie, ozdobionej krzewami i kwiatami oraz flagami o barwach narodowych, rzeźbienie oświetlonej, zasiadli przedstawiciele Rządu: P. Prezes Rady Ministrów dr. Świątalski i PP. Ministrowie: Zaleski, Kwiatkowski, Kühn, Niezabyłowski, Matuszewski i Staniewicz, V-Min. gen. Fabrycy, jako przedstawiciel Marszałka Piłsudskiego, marszałek Senatu prof. Szymański, Komisarz Rządowy Minister Bertoni, Poseł Rzeczypospolitej w Moskwie Minister Patek, otoczenie PP. Ministrów, oraz wojewoda poznański Dunin-Borkowski. Po drugiej stronie — członkowie Rady Głównej, zarządu i dyrekcji P. W. K. Olbrzymią halę wypełniły tłumy zaproszonych gości. W pierwszych rzędach krzesel zasiadli przedstawiciele miejscowych władz cywilnych, wojskowych oraz duchowieństwa. Uroczystość zainaugurowało „Finale” z sonaty Nr. 6 improwizacji na temat „Bogu Rodzica” na organy solo z towarzyszeniem trąb, odegrane przez profesora Nowowiejskiego. Następnie przemawiali: prezes zarządu dr. Wachowiak, prezes Rady Głównej, prezydent Ratajski, Komisarz Rządowy dla P. W. K. Minister dr. Bertoni.

Zkoile przemówił P. Minister Przemysłu i Handlu inż. Kwiatkowski:

„Wielkie dzieło, stworzone dziesięcioletnim wysiłkiem pracy całego narodu, wysiłkiem jego organizacji społecznych, kulturalnych i gospodarczych, wysiłkiem Rządu i administracji komunalnej, wysiłkiem rolnictwa, przemysłu, handlu i rzemiosła, wielkie dzieło zorganizowane w Poznaniu, jako synteza pracy i zdolności twórczych społeczeństwa, jako niezatarte świadectwo odrodzenia duchowego Polski współczesnej, pracującej zarówno w kraju, jak i na emigracji, pierwsza polska Powszechna Wystawa Krajowa przechodzi dziś z życia do historii. Jakże niezwykły charakter posiada chwila obecna, jakże niezwykłe dzwiny krzyżują się w nas uczucia. Teraźniejszość, która zdobyła wystawie tej nie tylko uznanie, ale i przyznanie całej Polski, musi się zamienić w przeszłość. Żywy fakt przekształca się w oczach naszych w obraz przeszłości, w legendę, w opowieść epiczną o 10-letniej zwycięskiej walce 30-miljonowego kraju o podstawę własnego rozwoju i postępu, o samo prawo do życia i prawo do pracy, o prawo do dźwignięcia przez produkcję kulturalną i materialną całego społeczeństwa wwyż. Tu, na tym 600 ha terenie Wystawy Powszechnej, zmierzyły się z sobą, starły się w walce wręcz dwie doby, dwa okresy tak bliskie a tak dalekie zarazem: dwa Państwa Polskie: Państwo z r. 1918 i Państwo z 1928.

Czy jest jeszcze ktoś ze współczesnych, który mógł uwierzyć w rzeczywistość prawdę widma 1918 r.? Na 4/5 powierzchni Państwa rozciąga się setkami kilometrów kraj ruin samotnych, poród topielisk kominów, osiedli, opuszczonych przez ludzi, zniszczonych szkół, fabryk, kolei, dróg, rozwalonych mostów, kraj bez armji i administracji, bez organizacji i pieniądza, kraj opłany przez widmo głodu i zarazy. To, co ocalało, nosi na sobie piętno pogromu, nędzy i wyzisku, przyczajonych jeszcze z dłuższego okresu niewoli. Poznań, Pomorze i Śląsk, odcięte jeszcze linją obcej władzy, nad polskiem wybrzeżem bałtyckim pustkowie bez życia, nieustalone granice, państwo w ogniu walk, pieniąż przestał istnieć, a handel cofnął się do najprymitywniejszych form zamiany towarowej, zaś na horyzoncie piętrzą się już nowe, zdawałoby się, nieprzezwyciężone trudności. Zamęt społeczny, inflacja, zupełna zmiana dyspozycji gospodarczych i osaczenie niemień głośnia, jak nieprzyjawną propagandą, budzą nazewnątrz niechęć do naszego państwa, lekceważenie jego pracy i wartości organizacyjnych, a wewnątrz osłabiają wiarę we własne siły. Po stronie aktywnej obrazu roku 1918 zapisany został jeden tylko walor bezcenny dla narodu, który go na całe stulecie utracił: „Niepodległość”. A w kilka lat później przybył drugi nie mniej cenny walor: zjednoczenie ziem polskich w organiczną, naturalną, polityczną, gospodarczą, zdrową i jednolitą całość. Zaledwie 10 lat przedziela bilans handlowy, skonkretyzowany w wystawie poznańskiej, od r. 1918. Jest to okres znikomy, jest to chwila w życiu i ewolucji narodu. Zaletwie 10 lat pracy, łamania się z trudnościami, lat samodzielnego wysiłku, lat woli i niezłomnego pragnienia odrodzenia życia stworzyła ten imponujący obraz rezultatów ekonomicznych i kulturalnych, obraz usamodzielnienia się i postępu, który się zwie Po-

wszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu. Rezultaty te są świadectwem wewnętrznego zwycięstwa polskiego nad sobą samym, zwycięstwa roku 1928 nad rokiem 1918-ym. Bez względu na to, ile zagadnień państwowych nie znalazło dziś jeszcze rozstrzygnięcia, ile słusznych postulatów społecznych nie znalazło jeszcze uwzględnienia, ile braków i niezaspokojonych potrzeb odczuwa jeszcze dzisiejszy obywatel Polski, ilu wysiłków domaga się jeszcze od nas przyszłość, to jednak nic nie zdoła przesłonić tej prawdy, że widmo sytuacji roku 1918 jest już tak dalekie i obce, tak zatarte w naszej pamięci, jakgdyby dzieliło je życie całego pokolenia, historia całych 10-letni. Realnym świadectwem tego jest i pozostanie Powszechna Wystawa Krajowa. Trzy główne cele, trzy myśli zarysowały się przed nią do spełnienia. Miała ona więc być obrazem wobec własnego społeczeństwa, dorobkiem jego własnej pracy, stworzeniem konkretnego sprawdzianu postępu i rozwoju, budząc tem i umacniając wiarę we własne siły i zdolności dla pokonywania oporów, stwarzanych przez historję i warunki życia polskiego. Mówiła ona do tych milionowych rzesz widzów, że największe nawet przeszkody wewnętrzne uleź muszą pod naporem wytrwałej i cierplivej pracy. Stwierdziła ona, że Polska posiada dostateczne warunki podstawy i siły dla harmonijnego rozwoju rolnictwa i produkcji przemysłowej, że potrzeby rynku wewnętrznego są naczelnem i decydującym zagadnieniem ekonomicznem Polski, że tylko równoległe z rozwojem produkcji i pracy mogą powstawać nowe wartości, umożliwiające rozwiązanie zagadnienia rozwoju kultury narodowej, cywilizacji, urządzeń publicznych i opieki społecznej. To był cel pierwszy, który wystawa przez swą wszechstronność, przez celowość organizacji, przez jasną myśl przewodnią, spełniła całkowicie i należyście. Cel następny to propaganda osiągniętych rezultatów pracy polskiej w pierwszym najtrudniejszym 10-leciu samodzielnosci politycznej i propaganda dynamiki rozwojowej wobec zagranicy. Miałem możność osobistego śledzenia i stwierdzenia u szeregu najważniejszych delegacji zagranicznych, że wymowa wystawy poznańskiej została zrozumiana i odczuta w całej pełni. A mówiła ona faktami, wbrew głośnia, frazeologicznej, nieprzyjawniej i tendencyjnie propagandzie, że Polska cała we wszystkich warstwach społecznych ma wszystko do wygrania i wszystko do zawdzięczenia własnej pracy w atmosferze nienaruszonego pokoju i poszanowania istniejących i obowiązujących traktatów międzynarodowych, a nie ma nic do zdobycia, nic do wygrania, raczej olbrzymie wartości własne do wystawienia na ryzyko w atmosferze międzynarodowego niepokoju. A mówiła ona, że celem i pracy i wysiłku polskiego na wszystkich polach i we wszystkich dziedzinach nie jest chęć szkody interesom innych organizmów państwowych i gospodarczych, ale jedynym bodźcem i motorem naszej pracy i naszych usiłowań jest chęć, jest nasze prawo i nasz obowiązek zapewnienia możliwości pracy, zarobku i stopniowego wzrostu dobrobytu dla każdego dzisiejszego i przyszłego obywatela Polski. A mówiła ona, że źródłem naszych usiłowań i prac jest nie nienawiść do innych narodowości, lecz wyłącznie miłość własnego kraju i oparta na własnym rozwoju gospodarczym i kulturalnym chęć coraz szerszej i coraz silniejszej współpracy międzynarodowej, jako równoprawnego czynnika. Wykazała ona wreszcie wobec obcych, iż stwarzamy i pogłębiajmy wciąż podstawowe warunki dla coraz szerszego powodzenia tych dziedzin produkcji rolnej i przemysłowej, które są oparte o zdrowe i naturalne warunki rozwoju, że wobec tych dysproporcji bogactw naturalnych i kapitałów dopływ kapitału zagranicznego dla celów produkcyjnych i handlowych w zakresie gospodarstwa prywatnego posiada pomyslnie perspektywę, że szacunek dla twórczej pracy naszych przyjaciel i sąsiadów jest podniętą dla własnej naszej pracy, zmierzającej ku pogłębieniu i utrwaleniu przyjaznej z nimi współpracy oraz zdobyciu ich szacunku dla naszych trudów i wysiłków. Trzecim wreszcie celem Wystawy Krajowej było ostateczne stopnienie gospodarstw i wartości kulturalnych dawnych trzech dzielnic, zmuszonych do przebycia odrębnej ewolucji i zróżniczkowanego rozwoju, w jednolity i swoisty organizm. Proces całkowania dzielnic polskich postępuje od początku tak szybko, tak samorzutnie, tak żywiołowo, że jest on najlepszym dowodem, iż przed powstaniem Państwa Polskiego nie obce organizmy zostały rozdzielone, dając w rezultacie osłabienie walorów twórczych, ale przeciwnie, że rozdział ongiś zdrowy i naturalny organizm gospodarstwa polskiego przez fakt zjednoczenia stał się bardziej produktywnym i bardziej aktywnym, niżby to z prostego zsumowania sił i wartości pojedynczych dzielnic wynikało. Ostatecznym aktem tego pro-

cesu stała się Powszechna Wystawa Krajowa, odzwierciedlająca jednolity obraz jednolitego organizmu państwowego. Tak więc Wystawa, która dziś, jako pokaz, dobiega do swojego kresu, mimo wielu trudności i wielkości celu spełniła należycie swoje zadanie. Organizatorzy jej pracą swoją i swoim talentem dobrze zasłużyli się własnej Ojczyźnie. Czyż może istnieć dla nich większa nagroda, jak świadomość, która nas dziś wszystkich przenika, że wystawa ta zjednała sobie nie tylko uznanie zagranicy, nie tylko zadowolenie całej Polski, ale poruszyła przeliczne struny serc całego społeczeństwa, wszystkich warstw, wszystkich grup i organizacji. Ona zdobyła najtrudniejszą w Polsce rzecz — miłość narodu. Dziś odchodzi ona w przeszłość, do historii. Prawie chciałby się wyrwać okrzyk „Nie odchodź, zostań jeszcze dłużej z nami, nie zamykaj swojego promiennego uroku pracy, tak potrzebnego pokoleniu dzisiejszemu”. Ale nie, jej los jest przesądzony. Wystawa, jako pokaz zostanie za chwilę zamknięta przez Szefa Rządu Polskiego w polskim z historii, ducha i kultury mieście Poznaniu.

Ale jej treść i jej wartość jest nieziszczalna i nieprzemijająca. Jej rezultaty długo jeszcze będą żyć i potęgować się w Polsce. Jej owoce największe, najbardziej wartościowe, najcenniejsze doobierają się zaczyna. Pozostanie ona między innymi, jako trwały drogowy dla nas i dla przyszłych pokoleń. Własna tylko praca, własnym rzetelnym wysiłkiem umocnić musimy fundamenty Polski silnej i wolnej”.

Następnie P. Prezes Rady Ministrów dr. Świątalski, który zamknął Wystawę, wygłosił przemówienie następujące:

„Szanowni Panowie! Mam zamknąć wystawę. W wyrazie: „zamykam” jest coś ze smutku. Jeszcze dziś jarzą się tu światła, brzmi rozgwar ludzki, drżą serca podziwem, zachwytem, dumą. Od jutra znacznie się rozbiórka. Pawilony zostaną ogołocone i sterce będą, jak szkielety, czekając na zrównanie ich z ziemią. Na miejscu, gdzie życie całej Polski wrzało, rozłoży się jakby pustka i martwota. Mimo to dzień zamknięcia wystawy stał się weselszym od dnia jej otwarcia. W dniu 16 maja przeżywalimy wszyscy trzęsę, trzęsę debiutantów. Dziś wyrzuciliśmy saldo naszych zysków moralnych, jakie daje wystawa i możemy sobie powiedzieć, żeśmy dobrą robotę dokonali.

Wymienione tu były cyfry tych, którzy wystawę zwiedzili... 4 i pół miliona weszło przez tę bramę, którą dziś zamkną mamy, i głodniemy oczyma patrzają na to, czego Polska dokonała. Szli od pawilonu do pawilonu, od jednego działu naszej produkcji do drugiego, przechodzili tysiące warsztatów pracy polskiej. Byli ludźmi wszelkich zawodów. A mimo to w tym różnolitym tłumie jednakowo były serca, ciesząc się rozwojem wszystkiego. Komuż bo z tych wędrujących rzesz przychodziło do głowy, że mu nie wolno oddawać się radości na widok dobrze zorganizowanej pracy, choć do niej swoim fachem nie należy? Kto z ludzi, związanych z przemysłem, chciał patrzeć się z niechęcią na pawilon rolnictwa? Ktoż z rzesz pracujących patrzył na jakieś pawilony z zawścią? Ogoł, który bramy opuszczał, darzył swą mądrą miłością wszystko to, co siły Państwa wzmacnia. Pielgrzymki, które z taką miłością stąd do domów swych wróciły — dadzą wynawców uczuć, które w Polsce coraz silniejszymi się stają.

Jeszcze tak niedawno mówiło się w Polsce o zagadnieniach gospodarczych prawie wyłącznie żargonem politycznym, językiem krzykliwym, przejawającym wszystko. Żargon ten miał w swoim słownictwie tysiące terminów na coraz to straszniejsze, na coraz to bardziej rzekomo nieuchronne, na coraz to dramatyczniejsze przeciwstawienia interesów i antagonizmów. Powołani a przedewszystkiem niepowolani reprezentanci różnych działów gospodarstwa narodowego kochali się nieledwie w koturnowej pozie, że — jak na słońcach swych przyciwnych bogi”.

Powoli, ale bardzo wyraźnie zrzucajmy ten balast w znacznym stopniu zwietrzałych już najzupełniej słów. Przeszają rozbrzmiewać tryady czy jeremjady o przeciwieństwach między przemysłem a rolnictwem, przemysłem a rękodzielnictwem, wsią a miastem. Głosy, wychodzące ze sier przemysłowych, mówią z troską o interesach rolnictwa i odwrotnie — reprezentanci małej i wielkiej własności rolnej stwierdzili, że mogą stanąć przy jednym warsztacie pracy, by wspólnie tam robotę wykonać: Ministerstwa przestały grać rolę adwokatów swojego wyłącznie działu pracy, a coraz lepszymi stają się obrońcami myśli i troski

o całość życia gospodarczego. Coraz silniejszym coraz szerszym staje się uznanie i szulanie wspólności celu i zadań.

Nie mamy zamiaru z twardego życia robić sielanki, nie chcemy zamykać oczu na te przeciwności, które może są naprawdę koniecznością, nie mniej za niemalą zdobycz moralną ostatnich lat mam prawo nocytywać te zmiany tendencji od przejawiania sprężności do szukania wspólnoty i ograniczenia terenu walki. Mamy tę nadzieję, że ci, którzy przeszli przez tę wystawę, i którzy wszystkie pawilony darzyli swoją radością, zazdrości nie dając przystępu,—będą równocześnie w Polsce także i propagatorami tego innego wejścia na świat, które zdobyte być mogło tylko po uwolnieniu się od zbutwiałego frazesu politycznego, a które wszystkie nasze warsztaty pracy zespala w jedną radosną całość, w jedną siłę i wielkość Rzeczypospolitej.

Pozwólcie Panowie, że zamykając wystawę, powrócę do tej samej myśli, której dotknąłem przy jej otwarciu, ciesząc się, że wypowiedziane wtedy przeżemnie nadzieje tak w pełni się ziściły. Budowaliśmy wystawę naszą, by przekonać nas samych i przekonac innych, że umiemy pracować, że stać nas na dokonanie w krótkim czasie wielkich, jak na nasze warunki, rzeczy, że są w nas możliwości, które tę naszą linię rozwojową w górę wnieść jeszcze bardziej mogą. Z tem uczuciem miliony ludzi opuszczają wystawę. Dokonana została przez to jedna z robót propagandowych, najcenniejsza: była ta wystawa szkoła, dająca wiedzę o zasobach Państwa, była krzewicielką wiary i nadziei w swoje własne siły — dlatego będzie wystawa w dziejach rozpoczętego przez nas nowo życia wolności faktem o historycznym znaczeniu.

Z serc tego tłumu, który przeszedł przez wystawę, utworzył się mam nadzieję, wał ochronny, chroniący nas od fali zwątpienia czy obaw. Nad wydcieciem tej fali pracują ci, którym z marnych względów szerzenie strachu jest potrzebne. Mam nadzieję, że wszyscy ci, którzy zwiędli wystawę, nie będą już nigdy, na szczęście, wzdzięcznymi słuchaczami kassandr, fabrykujących codziennie coraz to inne potracchu upiory. Ten wał, chroniący nas przed zarazą serc chorych, powstał tu dzięki Waszej, Panowie, pracy nad wystawą. Szkoła pełnego zaufania we własne siły polskie, która tu zakwitła, może skłonić do tego, by z arsenału broni politycznych tarany, rzucające głazy zwątpienia we własne mury gospodarczej siły i pewności Polski, — zostały bezpowrotnie rzucone do lamusa.

Dziś zamykając bramy, wiodące do pawilonów, w których promieniował niemal przez pół roku duch twórczego wysiłku Polski, — czynię to w przesławieniu, że zamknięcie tych drzwi nie będzie zrażeniem ich na głucho. Po przebrnięciu bramy to prowadzić bowiem droga w przyszłe życie Polski. Wskrzyszono tu na tem miejscu iskry wiary w siły społeczeństwa polskiego. I gdy tu przestana żarzyć się światła, — rozsypane na cały kraj iskiarki zapala w całej Polsce ognie tej wiary, które podmuchami słów kassandrowych swoich płomieni ani chwiać, ani przyćmiewać nie będą.

Z uczuciem radości i serdecznej podziękii dla tych wszystkich, którzy do spełnienia tych wielkich celów przyczynili się, Pierwszą Powszechną Wystawę Krajową zamykam".

Na zakończenie uroczystości zamknięcia wykonano fragment Rapsodji prof. F. Nowowiejskiego „Bolesław Chrobry" na chór mieszany i organy, poczem chór „Harmonji" odśpiewał hymn narodowy.

Bezpośrednio po akcie zamknięcia udali się PP. Ministrowie z otoczeniem, prowadzeni przez członków dyrekcji P. W. K., na dziedzińiec arkadowy i przy dźwiękach poloneza Chopina i w świetle ogni sztucznych, wśród szpaleru, w pochodzie przeszli przed wieżą Górnosląską. Równocześnie na czoło pochodu wysunęła się banderka krakusów. W tej chwili odezwały się wszystkie stojące na dworcu poznańskim lokomotywy, a niezwłocznie potem rozległy się syreny okolicznych fabryk. Z terenu A przeszli przedstawiciele Rządu na teren B, a wówczas baterja artylerji dała 10 salw, poczem korowód krakusów przedelfował przed PP. Ministrami i ich otoczeniem.

Około godz. 21-ej rozpoczął się w sali dworu Huggera bankiet, w którym wzięło udział około 500 osób. Poza Panami Ministrami i P. Prezesem Rady Ministrów dr. Światłaskim oraz ich otoczeniem uczestniczyli w bankiecie p. Wiceminister

Spraw Wojskowych gen. Fabrycy, jako przedstawiciel P. Marszałka Piłsudskiego, p. poseł Rze- czypospolitej w Moskwie min. Patek, komisarz Rządu na P. W. K. min. Bertoni, marszałek Senatu prof. Szymański, J. E. ks. biskup Dymek, w zastępstwie nieobecnego w Poznaniu ks. prymasa Hlonda, członkowie Rady Głównej, Zarządu i Dyrekcji P. W. K., dalej przedstawiciele miejscowych władz z p. wojewoda Dunin - Borkowski na czele, przedstawiciele życia gospodarczego, parlamentu, sfer artystycznych i społeczeństwa zarówno z Poznania, jak i z innych stron Rzeczypospolitej; W czasie bankietu wygłoszono szereg toastów. Rozpoczął je prezes Rady Głównej prezydent Ratajski, wznosząc toast za zdrowie P. Prezydenta Rzeczypospolitej, Okrzyk na cześć P. Prezydenta Rzeczypospolitej trzykrotnie powtórzono, a równocześnie orkiestra Namysłowskiego odegrała hymn narodowy.

Z kolei przemówił prezes Zarządu dr. Wachowiak.

W odpowiedzi zabrał głos P. Minister Matuszewski:

„Szanowni Panowie!

Z polecenia P. Prezesa Rady Ministrów przypadł mi zaszczytny obowiązek odpowiedzenia imieniem Rządu na słowa p. prezesa Wachowiaka, słowa, w których słychać jeszcze poddźwięk młota i kielni — echa wielkich dokonanych prac. Sądzę, że trudniej, niż komukolwiek bądź innemu, będzie mi sprostać temu zadaniu, sam bowiem stałem zdala od potężnego i twórczego wysiłku, jakim była P. W. K., i muszę mówić jako zwykły widz, jeden z setek tysięcy tych, którzy przeszli wytkniętymi im przez twórców wystawy drogami po to, aby poznać, zrozumieć i uszanować dzieło dziesięciu lat Niepodległości, po to, aby uwierzyć w swój kraj w siebie.

Wybaczcie mi zatem, Szanowni Panowie, że podzielię się z Wami tylko myślami widza, jakie nasuwają się człowiekowi, wędrującemu w tłumie innych od stoiska do stoiska, aby upoić się tryumfem pracy polskiej, tętniącej dziś od Wilna do Śląska, od Lwowa do Gdyni, od ciemnej głębi sztolni kopalnianych po lazur nieba, roztrącany warkotem śmigieł. Jak się stać mogło, że dorobek ostatniego 10-lecia przetrasta dorobek wielu dziesiątków lat poprzednich? Czemu nurty pracy polskiej popłynęły wartko, jak wezbrana woda? Oto jest pierwsze pytanie, które woła ku widzowi ze wszystkich pawilonów, z każdej mapy, z każdego wykresu. Kto nie wierzy w bezsilność woli ludzkiej, musi szukać pierwszego twórcy, tego, kto kamień węgielny nie tylko pod Wystawę, lecz pod cały gmach pracy polskiej położył.

Jest tu wśród mnóstwa olbrzymich i małych sal niewielka liczba, wypełniona tylko milczącą rozmową krótkich słów, rytych jedno pod drugim w kamieniu ścian. Konary, Lida, Kostiuchówka, Lwów, Radzymin, Wilno, Poznań, Mińsk. W nazwach tych, jak w kurzu kół bitewnych, wyrasta oczom widza skrawiona i zwycięska postać tego, który walcząc, ginąc i zwyciężając tu i zdaleka, kładł granitowy kamień węgielny pod własne nasze dzieło w każdą naszą pracę. Fundament tej wystawy, jak fundament całej Rzeczypospolitej wkopany jest bagnem żołnierza polskiego i tylko na niewzruszalnej, ofiarnej opoce jego kości dźwignięty mógł być tak wysoko ku górze.

Na dziesięć lat, daleko wcześniej rozpoczęte zostało to dzieło, którego plony podziwialiśmy tutaj, aby święcić się mogli tryumf naszej wolnej pracy, żołnierz polski musiał ze mgły legendy, ze strof piosenki dziewczęcej zejść na ziemię i krwią własną ją ubroczyć. Dlatego dziś, jak zawsze, kiedy czynić będziemy przegląd zbiorowego wysiłku narodu, w głębi serc i na dnie naszego sumienia znaleźć musi każdy to nazwisko, z którym nierozdzielnie związana jest męka i szczęście naszego wyzwolenia — nazwisko Józefa Piłsudskiego. Jego bowiem wolą i trudem, jego nadludzkim wysiłkiem wezwany zmartwychwstał z inoży powstańców żołnierz Rzeczypospolitej. Zmartwychwstał, aby w pocie zdrowego znoju, w dotykałnym kurzu gościńców czynić to, czego żądał odeń Wódz, aby nie tylko walczyć, ale zwyciężyć.

Jeżeli pod ściany tego domu, którego podwoje tak uroczystie zamykamy, fundamenty kładł żołnierz, to wnetrze tego domu wypełniła praca kogoś innego, kogo chciałbym nazwać nieznanym szarym człowiekiem. Wielką istotnie, niezapomnianą zasługą Panów, jako organizatorów wystawy, jest to właśnie, że dalsie głos temu bezimiennemu pracownikowi. W swarze sporów politycznych, w szepcie sensacyjnej plotki ginie nam z oczu to, co stanowi o sile i wroście naszej potęgi, gdyż poza polityczną frazeologią i zdala od niej, wśród tysięcy osnutych teraz zmierzchem wsi Rzeczypospolitej, po setkach jej miast biją uczciwe serca i nie próżnują pracowite dłonie.

Każda rzecz, którą oglądaliśmy tutaj, każda struba maszyny, każde drobne dźwignięcia w górę linii wykresu, mierzące naszą siłę, działające zostało wspólnym wysiłkiem tych nieznanych ludzi, pracą ich mózgow i rąk.

Od drobnego rolnika, który coraz rzetelniej uprawia swój zagon, do nieznanych nikomu, za pracowanych wśród prowincji urzędników, od robotnika, który podnosi co roku swą wydajność, do nauczyciela, umiającego kochać przyzwoicie w tych, których wychowuje, wszyscy ci ludzie swem zdrowiem moralnem, swą miłością tworzenia wnieśli to dzieło, i myślę, że z pośród milionów, zwiędających wystawę, ci właśnie najcześnie i najskromniejsi, przed nią pełni podziwu i radości, ci, bodaj nie wiedząc o tem, byli największymi jej twórcami.

Dlatego też słuszną zdaje się być rzeczą, że to pierwsze święto pracy naszej poświęciliśmy tu w Poznaniu, gdyż tu właśnie kult pracy niezmordowanej i upartej, nie rozgłośniej a skutecznej, naj-możniej był ugruntowany, Panowie zaś, bezpośredni twórcy wystawy, dalsie wspaniały wyraz sprawności i siły, jaka na tym gruncie wyrasta.

Bądź łaskaw, Panie Prezesie, wnieść toast za Rząd Rzeczypospolitej. Wyznaję, że doznałem głębokiego wzruszenia, słysząc te słowa, nie dlatego, iż były do nas, tych a nie innych ludzi, którzy dźwigają ten urząd, skierowane, ale dlatego, że w słowach tych w wielkim skrócie oświetlone zostały nasze po 150 latach zwycięstwa.

My, członkowie Rządu, powołani jesteśmy obecnie na posterunek, z którego zjeździemy, spełniwszy lepiej lub gorzej swój obowiązek. Po nas przyjdą inni prowadzić dalej pracę, aby znów ją z kolei w czyjs ręce przekazać. Ale Rząd Rzeczypospolitej zostanie!

Nad wszystkimi ziemiami, które zrosły się razem po wiekowem rozdarciu i tu w Poznaniu pierwsze doznaki swej pracy niepodległej sprawiły, nie masz i być nie może innego włodarza, niż własny Rząd Rzeczypospolitej, to też pozwól Pan, Panie Prezesie, iż nie do nas, jako do ludzi, ale do Rządu, jako do symbolu niezależności naszej, odniosę Pańskie uprzejme słowa i w tem przekonaniu wnoszę w ręce Pańskie toast nie za zdrowie Panów, ale za to, co jest zarówno Panom i nam rzeczą najdroższą, dla której zechcieliście i potrafiliście stworzyć ten państwowy pomnik pracy — „Rzeczpospolita niech żyje!"

Następnie prezydent Wielkopolskiej Izby Rolniczej i członek Zarządu P. W. K. p. Szulczewski podniósł, że rolnictwo wzięło udział w P. W. K. w tem rozumieniu, że Wystawa bez czynnego udziału rolnictwa nie byłaby całkowitą i nie byłaby sprawdzianem całokształtu naszego gospodarstwa narodowego.

Piątym kolei mówcą był p. Andrzej Wierzbicki, naczelny dyrektor Związku Polskiego Przemysłu, Handlu, Finansów i Górnictwa w Warszawie. Mówca podkreślił wielkie znaczenie moralne i materialne P. W. K. dla narodu. Wielki czyn narodu będzie bodźcem dla szarej pracy codziennej. Polski przemysł twórczy niby husarja na obrazie, wywieszonym w przedśionku wystawy Ministerstwa Spraw Wojskowych, porwa za sobą wszystkie narody, zamieszkujące Rzeczypospolite, ku wspólnemu wysiłkowi pracy i umacnianiu wieczystemu granitowym granic państwa. Mówca pięknie swe przemówienie zakończył okrzykiem: „Witaj Rząd, witaj naród, witaj wszystkie stany!"

Bankiet zakończył się około godz. 23-ej wieczorem.

CEDULA URZĘDOWA

Giełdy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 213

z dnia 30 września 1929 r.

Notowania w złotych

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie —, Dinary jugostowiańskie —, Dolary Stanów Zjednoczonych 8.89½—8.91½—8.87½, Dolary kanadyjskie —, Floreny holenderskie —, Fran-

ki francuskie —, Franki szwajcarskie —, Funtj angielskie —, Funtj tureckie —, Jony japońskie —, Korony czesko-słowackie —, Korony duńskie —, Korony norweskie —, Korony szwedzkie —, Lei rumuńskie —, Liry włoskie —, Łaty łotewskie —, Marki estońskie —, Marki fińskie —, Pengo węgierskie —, Pesety hiszpańskie —, Szylingi austriackie —.

b) Czeki i wpłaty.

Belgia 124,19—124,50—123,88, Budapeszt 155,50—155,90—155,10, Holandia 357,98—358,88—357,08, Londyn 43,29—43,40—43,18, Paryż 34,94—35,03—34,86, Praga 26,39 1/4—26,45—26,33, Szwajcaria 172,00—172,43—171,57, Sztokholm 239,07—239,67—238,47, Wiedeń 125,41—125,72—125,10, Włochy 46,68—46,80—46,56.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

Papiery procentowe w złotych w złota.

w procentach nominalu

7 1/2% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25
8% L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00
7 1/2% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25
7 1/2% Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25
8% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00
8 1/2% Oblig. Banku Gosp. Krajowego 94,00.

Papiery procentowe państwowe.

5% Państwowa Pożyczka Konwers. 49,75—50,00.
5% Konwers. Pożyczka Kolej. 1926 r. 46,25—46,50.
10% Pożyczka Kolejowa 102,50.
4% Prem. Poz. Inwestycyjna 118,50—118,00.
5% Pożyczka Premjowa 1926 r. ser. II 62,50.

Listy Zastawne.

4 1/2% Tow. Kred. Ziemińskiego 48,85—48,60.
8% Tow. Kred. m. Warszawy 67,25—67,00—67,25,
8% Tow. Kred. m. Kielc 56,00.
8% Tow. Kred. m. Łodzi 58,00.
8% Tow. Kred. m. Piotrkowa 56,00.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Polski 169,50, Tow. Akc. H. Cegielski w Poznaniu serja C 37,50—38,00, Przem. Z. M. „Lilpop, Rau i Loewenstein” 28,00, Modrzejowskie Zakł. Górniczo-Hut.

nicze 20,75, Norblin, Braclia Buch i T. Werner em. I ost. i II 102,50, Wielk. Ploc. i Zakł. Ostrowieckich I em. serja a 84,50, I-II em. serja b 84,50, III em. serja a 73,50, III em. serja b 73,50, L. Zieloniewski i Fitzner-Gamper em. I i II ostem. i III 63,00.

a) Zgodnie z ustawą monetarną w/g rozporządzenia Prezydenta Rzpl., załączonego do rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 23/IV—1924 r. (Dz. Ust. Nr. 37 poz. 401 z 1924 r.).

o oznacza, że spółka akcyjna posiada akcje uprzywilejowane, nie dopuszczone do obrotów giełdowych.

o Gwarantowane przez Skarb Państwa.

o Z wyłączeniem transzy francuskiej.

URZĘDOWA CEDULA

Giełdy Zbożowo-Towarowej w Warszawie

z dnia 30 września 1929 r.

Nazwa i pochodzenie towaru	Kursy ustalone na podstawie	
	cen giełdowych	cen rynkowych
Zyto	24,00—24,25	39,00—40,00
Pszonica	24,00—25,00	25,00—25,50
Owies jednolity	28,00—29,00	67,00—70,00
Jęczmień na kaszę	77,00—82,00	66,00—70,00
Jęczmień browarny	39,00—40,00	21,00—22,00
Rzepak	17,00—18,00	15,00—16,00
Mąka pszenna luksusowa	15,00—16,00	45,00—46,00
Mąka pszenna 4/0	32,00—33,00	
Mąka żytnia 70%		
w/g typu rządowego		
Otreby pszenne szale		
Otreby pszenne cienkie		
Otreby żytnie		
Kuchy liane		
Kucyły rzepakowe		

Obroty małe. Uspokojenie bez zmiany spokojne.
U w a s. Ceny rozumieją się za 100 kilogramów, parytut wagon Warszawa.

Publikacje urzędowe.

Z MINISTERSTWA
ROBÓT PUBLICZNYCH

OBWIESZCZENIE

Na podstawie wydanego przez Ministerstwo Robót Publicznych uprawnienia rządowego Nr. 3, wniosła Spółka Akcyjna „Sieci Elektrycznej” z siedzibą w Sosnowcu do Urzędu Wojewódzkiego podanie z dnia 13 maja 1929 r. o udzielenie pozwolenia policyjno-technicznego na budowę napowietrznej linii przesyłowej o napięciu 35 K. V. na szlaku Zawiercie — Tow. Sosnow, Fabr. Kur i Żelaza.

Opis i plany projektowanej linii wraz z odnośnymi urządzeniami elektrycznymi są wyłożone do publicznego przejrzenia interesowanych w lokalu Starostwa w Zawierciu w godzinach urzędowych po dz. 26.X.1929 r. włącznie.

Celem zbadania policyjno-technicznej dopuszczalności budowy tych urządzeń według przedstawionego projektu Urząd Wojewódzki wyznacza dochodzenie na dzień 28 października 1929 r.

Komisja rozpocznie swe czynności o godzinie 10 i pół rano w lokalu Starostwa Zawierciańskiego w Zawierciu. Wszelkie zarzuty przeciw budowie powyższego urządzenia na wzmiankowanej trasie można wnieść w dniu dochodzenia do protokołu lub pisemnie do Urzędu Wojewódzkiego, Dyrekcji Robót Publicznych w Kielcach do dnia 26 października 1929 r. włącznie. Zarzuty wniesione po zamknięciu postępowania przy dochodzeniu komisyjnym nie będą rozpatrywane i żądane pozwolenie zostanie wydane bez względu na ewentualne później wniesione zarzuty interesowanych.

Z Urzędów Ziemińskich.

Wobec uprawnienia się orzeczenia Okręgowego Komisji Ziemińskiej z dnia 28-go września 1928 r., zatwierdzającego projekt scalenia gruntów wsi Małszyca, gm. Kompińka, pow. łowickiego, w trybie art. 35 Ustawy z dnia 31.VII.23 r. o scalaniu gruntów, postępowanie scaleniowe w pomienionej wsi zostaje zakończone. 17488-k

Okręgowy Urząd Ziemiński w Warszawie.

ZAWIADOMIENIE

Na zasadzie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74) w myśl cz. 2 § 3 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 14 lutego 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 109) Okręgowy Urząd Ziemiński w Piotrkowie niniejszym zawiadamia wierzycieli hipotecznych, oraz osoby na rzecz których figurują w dziale III wykazu hipotecznego ograniczenia prawa własności dóbr ziemskich Polesie, powiatu wieluńskiego, że na skutek umownego zniesienia służebności, obciążających wymienione wyżej dobra, zamierzone jest wydzielenie z dóbr tych odpowiednich gruntów, tytułem wynagrodzenia za służebnościowego i że wymienionym wyżej wierzycielom, oraz osobom mogą być na żądanie doręczone wszelkie orzeczenia zapadłe w dalszym toku postępowania w sprawie zniesienia wzmiankowanych służebności. Żądanie doręczenia odpisów orzeczeń winne być skierowane do Okręgowego Urzędu Ziemińskiego w Piotrkowie, ul. Piłsudskiego Nr. 77.

Okręgowy Urząd Ziemiński w Piotrkowie.

17355-k

Zmiana nazwisk.

Kazimierz Edmund Zmurski, zamieszkały w Warszawie, otrzymał zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego „Zmurski” „Białowski”. 17298-k

Stanisławowski Urząd Wojewódzki.

Ludwika Marja Janina (3 im.) Lenartowa, primo voto Lenie Younga, córka Ludwika Jana (2 im.) Leszczyńskiego i Józefy z domu Skrzyżowskiej, urodzona we Lwowie, dnia 8 lutego 1886 roku, zamieszkała w Nachowicze, uzyskała zezwolenie na zmianę nazwiska „Lenart” na nazwisko „Lenie-Jounga”. 17301-k

Za Wojewodę:

(—) Kwaśniewski,
Naczelnik Wydziału.

Ełjasz Baran, syn Jana i Marii z domu Janków, urodzony w Bursztynie, dnia 9-go sierpnia 1899 roku, student Uniwersytetu K. J. K. we Lwowie, uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego „Baran” na nazwisko „Wytanowycz”. 17300-k

Za Wojewodę:

(—) Kwaśniewski,
Naczelnik Wydziału.

Włodzimierz Michał (2 im.) Pulhuj, syn Michała i Katarzyny w domu Strychowska, urodzony we Lwowie, dnia 22 czerwca 1904, zamieszkały we Lwowie, jakoteż Aleksander Słoninka, ur. we Lwowie dn. 18 lipca 1911 i Włodzimierz Słoninka, ur. we Lwowie dn. 13 marca 1913, obaj ostatni synowie Mikotaja i Marii z domu Assmann, zamieszkali w Mszanie, wnieśli prośby o zezwolenie na zmianę nazwisk rodowych, a to Włodzimierz Michał Pulhuj o zmianę nazwiska Pulhuj na nazwisko „Pulhuj”, zaś Aleksander i Włodzimierz Słoninkowie o zmianę nazwiska „Słoninka” na nazwisko „Assmann”. 17299-k

Za Wojewodę:

(—) Kwaśniewski w. r.
Naczelnik Wydziału.

Urząd Wojewódzki we Lwowie podaje powyższe prośby do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478, wolno przeciw ich uwzględnieniu zgłosić sprzeciw do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie, w przeciągu dni 90 od dnia niniejszego ogłoszenia.

Za Wojewodę:

(—) Kwaśniewski w. r.
Naczelnik Wydziału.

Marjan, Aleksander i Władysława Niepamiętni, uzyskali zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Niepamiętni na nazwisko Wyda. 17386-k

Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

Józef Gnida, urzędnik prywatny, zam. w Piaskach, powiat grudziądzki, uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Gnida na nazwisko „Błoniecki”. 17357-k

Za Wojewodę Pomorskiego:

(—) W. Zapala,
Naczelnik Wydziału Administr.

Stanisław Kaczmarek w Kąkolewie, uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Kaczmarek na nazwisko „Morikowski”. Nr. 25490/29, I. 17358-k

Poznań, dnia 13 września 1929.

Wojewoda Poznański.

Tadeusz Kazimierz Muzyka, dentysta w Zatorze, pow. Oświęcim, uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego na nazwisko Zmudzi. 17285-k

Za Wojewodę Krakowski.

WYROKI

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Wydział Karno - Skarbowy Sądu Okręgowego w Starogardzie pod przewodnictwem Wiceprezesa Sądu Okręgowego Dr. Halperna i przy współudziale sędziego Okręgowego Wasowskiego i sędziego Okręgowego Grafki jako sędziów, kancelisty Fittkaua jako protokolanta w obecności prokuratora Dr. Reissa, jako oskarżyciela publicznego, po przeprowadzeniu rozprawy głównej dnia 12 września 1929 r. w sprawie karno - skarbowej przeciwko Stefanowi Nowakowi, zamieszkałemu w Gniszewie, pow. Tczew, obecnie nieznanemu z miejsca pobytu, oskarżonemu o przemyślenie tytoniu

Orzekł:

I) Oskarżonego uznaje się winnym, że dnia 22.IX.1927 r. przemyślił z obszaru W. M. Gdańska do kraju 770 gr. tytoniu cienko krajowego pochodzenia gdańskiego bez pozwolenia władzy skarbowej i z ominięciem postępowania przekazowego, przez co dopuścił się przestępstwa z art. 63 u. k. s. i zasądza się go po myśli art. 134 lit. a n.k.s. przy zastosowaniu art. 31 u. k. s. na grzywnę w kwocie 385 zł., która w razie nieściągalności zamienia się po myśli art. 20 u.k.s. na karę aresztu zastępczego, licząc za każde 20 zł. jeden dzień aresztu.

II) Orzeka się konfiskatę 770 gr. tytoniu cienko krajowego, pochodzenia gdańskiego po myśli art. 134 lit. au. k. s.

III) Koszty postępowania karnego ponosi oskarżony po myśli art. 229 i 206 u. k. s.

Ponadto nakłada się na oskarżonego obowiązek uiszczenia opłaty sądowej w wysokości 38.50 zł.

IV) Po myśli art. 374 k. p. k. poucza się oskarżonego o środkach prawnych a mianowicie, że przeciw temu wyrokowi przysługuje oskarżonemu skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego w Warszawie, którą należy zapowiedzieć w ciągu 3 dni od daty ogłoszenia niniejszego wyroku a wywieść przez adwokata lub do protokołu pisarza sądowego w ciągu 7 dni od daty doręczenia wyroku umotywowanego.

Przy wywodzie kasacji należy przedłożyć dowód wpłacenia kwoty 100 zł. tytułem kaucji kasacyjnej.

(—) Dr. Halpern, (—) Grafka,
(—) Wasowski.

17370-k

Obwieszczenia sądowe.

Postępowania ugodowe.

Sa 88/29.

Do majątku dłużnika, Mojżesza Kesselmana, kupca w Jarosławiu, otwarto postępowanie ugodowe.

Komisarz ugodowy: Wiceprezes Sądu Okręgowego w Przemyślu, Władysław Baldini.

Zarządca ugodowy: Szymon Sonnenblick, kupiec w Jarosławiu.

Wierzytelności należy zgłosić do 22-go października 1929.

Audycja ugodowa w Sądzie Okręgowym w Przemyślu 23 października 1929, g. 9. 17471-k Sąd Okręgowy.

Przemyśl, 14 września 1929.

Sa 66/29.

W postępowaniu ugodowym do majątku Leiba Achta w Przemyślu, w miejsce Chaima Maasa, kupca w Przemyślu — ustanawia się zarządcą Altera Sterna, kupca w Przemyślu.

Równocześnie odracza się audycję ugodową na dzień 15-go października 1929. 17472-k Sąd Okręgowy.

Przemyśl, 19 września 1929.

Z rejestru spółdzielni.

Zmiany co do już zarejestrowanej firmy Spółkowej.

Firm. 92/29.

Rg. B — 1.

Na skutek powyższego zarządzenia sądowego przy firmie: Wiener Bankverein — Wiedeński Bank Związkowy — Filja w Tarnowie — wpisano z dniem 3 września 1929 następujące zmiany:

W myśl uchwały Rady Administracyjnej Wiedeńskiego Banku Związkowego w Wiedniu z dnia 16-go kwietnia 1929 zostaje filja Wiedeńskiego Banku Związkowego w Tarnowie postawiona w stan likwidacji. Likwidatorami zostają ustanowieni pp. Eugeniusz Singer, Ludwik Sisswein i Adolf Herman Scholz, wszyscy trzej dyrektorowie Powoznego Banku Związkowego w Polsce, S. A. w Lwowie, ulica Jagiellońska L. 2, z których dwaj łącznie uprawnieni są do firmowania filji Wiedeńskiego Banku Związkowego w Tarnowie z dodatkami, wskazującym na likwidację, t. j. w „likwidacji”.

Wzywa się wierzycieli do zgłaszania swoich pretensji na ręce powyższych likwidatorów. 17473-k

Tarnów, dnia 31 lipca 1929. Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Z Listy Adwokatów.

Prez. 23952/29.

13. A.

Adwokat Bolesław Maciejewski z Chojnice do Bydgoszczy i został wpisany na listę adwokatów Sądu Apelacyjnego w Poznaniu. Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu. 17366-s

Odroczenie wypłat.

Sąd Okręgowy we Włocławku, Wydział Cywilny, stosownie do art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 grudnia 1927 roku, o zapobieganiu upadłości (Dz. Ust. Nr. 3/28) obwieszcza, iż termin do rozpoznania sprawy z podania Mojseja Lajba Cytryna właściciela firmy handlowej „M. L. Cytryn” we Włocławku, ul. Piękarska Nr. 12, o odroczenie wypłat wyznaczony został na dzień 9 października 1929 roku, o godzinie 12-iej w południe, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego; w terminie tym wierzyciele Mojseja Lajba Cytryna mogą przybyć na rozprawę celem udzielenia sądowi wyjaśnień. 17291-k

Sąd Okręgowy we Włocławku, Wydział Cywilny, stosownie do art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 grudnia 1927 roku, o zapobieganiu upadłości (Dz. Ust. Nr. 3/28) obwieszcza, iż termin do rozpoznania sprawy z podania Majera Cohna i Salomona Reicha, właścicieli firmy „Hygien” we Włocławku, ul. Nowy Rynek Nr. 8, o odroczenie wypłat wyznaczony został na dzień 9 października 1929 roku, o godzinie 12-iej w południe, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego; w terminie tym wierzyciele Majera Cohna i Salomona Reicha mogą przybyć na rozprawę celem udzielenia sądowi wyjaśnień. 17250-k

Firma Telesfor Górny, handel bławatów i towarów krótkich w Kruszowicy, wniosła o odroczenie wypłat po myśli rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6.III.29 Dz. Ust. Nr. 27, poz. 244. Celem rozpoznania wniosku wyznacza się termin na dzień 16 października 1929 r., godz. 10-1a w podpisany sąd, pokój Nr. 36. Na rozprawę mogą przybyć wierzyciele celem udzielenia sądowi wyjaśnień.

Inowrocław, dnia 14 września 1929 r.

Sąd Grodzki.

17293-k

Doręczenie Publiczne.

Piotr Domażała w Ocyplu, zast. przez adw. Jacobsona i Kostkę w Starogardzie, wystąpił do Sądu Grodzkiego z wnioskiem o publiczne doręczenie oświadczenia woli następującej treści:

Do Jana Zeglary, przedtem w Ocyplu, obecnie nieznanego miejsca pobytu. Pan umową zawarł pomiędzy Piotrem Domażalą zobowiązał się zapłacić Piotrowi Domażale z Ocypla za deputat ustanowiony dla Piotra Domażala w Ocyplu, umową notarialną z dnia 14.V.1924 r. 1000 zł. Kwoty tej Pan do dziś dnia nie zapłacił.

Wobec tego wzywamy Pana imieniem p. Piotra Domażala o zapłacenie 1000 zł. w przeciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia tego pisma. O ile w powyższym terminie nie otrzymamy zapłaty 1000 zł. odstawimy imieniem Piotra Domażala od umowy mocą, której zobowiązał się Pan Piotrowi Domażale zapłacić za deputat 1000 zł. i to po myśli § 326 uc. Świadczenia zaś ofiarowanego po upływie powyższego terminu nie przyjmujemy. 17295-k

Starogard, dnia 17 września 1929 r.

Sąd Grodzki.

UCHWAŁA.

Na wniosek kupca Jana Wochnika w Tarnowskich Górach, przedłoża się ostateczny termin odroczenia wypłat do dnia 18 grudnia 1929 r. 17296-k

Tarn. Góry, dnia 21 września 1929 r. Sąd Grodzki.

Wywołania.

Pani Małgorzata Scheidler ur. Rothe i Dietrich i Ecke Scheidler, zastąpieni przez adw. Jacobsona i Kostkę w Starogardzie. Wystąpiła z wnioskiem, by list hipoteczny zapisany w ks. gruntowej Starogard 311 pow. III Nr. 13 w wysokości 6.500 Mk. na rzecz Rudolfa Scheidlera unieważnić.

Wzywa się posiadacza dokumentu, aby w niżej oznaczonym sądzie stawił się najpóźniej w terminie dnia 3 grudnia 1929 r., godz. 12, w pokoju 15 i wykonał swą prawną, gdyż inaczej zostanie list hipoteczny wyżej określony unieważniony.

Starogard, dnia 6 sierpnia 1929 r. 17294-k Sąd Grodzki.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

W sprawie wywoławczej Łuczynski zobowiązanie mocy prawnej zagubionych 4 weksli.

W Sąd Grodzki w Włocławku przez sędziego grodzkiego Naftyńskiego po rozprawie w dniu 10 lipca 1929 r. orzekł:

I. Uznanie się za zobowiązane mocy prawnej następujące dokumenty: a) Weksel in blanco wzgl. wypełniony weksel z opłatą stempową na 6.— zł. podpisany jako wystawca „Wacław Łuczynski”, a żyrowany „Joanna Łuczynska”, „zezwałam na podpis mej żony „Wacław Łuczynski” „Jan Chelmoniak”; b) Dwa weksle in blanco wzgl. wypełnione weksle każdy z opłatą stempową po 3 zł. wystawione i podpisane jak powyżej pod a).

W Sąd Grodzki w Włocławku przez sędziego grodzkiego Naftyńskiego po rozprawie w dniu 10 lipca 1929 r. orzekł: I. Uznanie się za zobowiązane mocy prawnej następujące dokumenty: a) Weksel in blanco wzgl. wypełniony weksel z opłatą stempową 6.— zł. podpisany jako akceptanta przez „Wacław Łuczynskiego, a na odwrotnej stronie weksła żyrowany: „Joanna Łuczynska”, „zezwałam na podpis mej żony: „Wacław Łuczynski” „Jan Chelmoniak”;

2) Koszty ponosi wnioskodawca.

(—) Naftyński, sędzia grodzki.

13534-k

Sprawy rozwodowe.

Konsystorz Prawosławny w Warszawie Sąd Zygmuntowska 13, wzywa niewiadomych z pobytu: p. p. Adama Błocha, Wacława Janiszewskiego, Bazylego Kornijczuka, Marjanne, z Adamiaków, Tomaszewską, Spirydona Skrypinka, Eleonorę — Joannę, z Cseihovics, Tkaczykówna, Stefanę — Michała Drałwę, Katarzynę, z Dziedziców, Jaglarzowa, Mikołaja Pijmaka, Katarzynę, z Baryłów, Kryswieczową i Annę z Bokas, Gołębjowską — wszystkich w charakterze pozwanych w sprawach rozwodowych. 17497-g

Konsystorz Prawosławny w Włocławku (Ostrobramska 10) wzywa niewiadomych z pobytu na dzień 15 października 1929 r. Teodora s. Jerzego Meluka w charakterze pozwanego w sprawie rozwodowej.

Jednocześnie uprasza się osoby, posiadające wiadomości o miejscu zamieszkania pozwanego, o powiadomienie o tem Konsystorza. 14167-k

Konsystorz Prawosławny w Wilnie.

Licytacje.

OBWIESZCZENIE.

Naczelnik I-go Urzędu Skarbowego na powiat Warszawski na podstawie art. 1030 i 1070 ust. post. cyw. podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 października r. b. o godz. 10 rano w lokalu Magistratu m. Zakrocymia, odbędzie się powtórna sprzedaż z licytacji (in plus od ceny zaofiarowanej) zajętego za zaległości podatkowe u Aleksandra Kuski samochodu (autobusu) marki „Ford”, oszacowanego na zł. 1000 (tysiąc).

Zajęty autobus reflektanci mogą oglądać w dniu licytacji w Zakrocymiu.

Naczelnik Urzędu: (—) W. Lamparski. 17356-k

Przetarg przymusowy.

Nieruchomość położona w Chelmży i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Chelmży, tom XI, karta 182, o obszarze 74 a, 45 m² i Chelmży, tom XIX, karta 214, o obszarze 75 a, 45 m², na firmę „Pomorski Przemysł Winny „POMOWIN”, Spółka Akcyjna w Chelmży”, zostanie na wniosek zarządcy mas konkursowej adw. Dra Hrehorowicza

w Chelmży, dnia 11 grudnia 1929 r. o godzinie 11-iej przed południem, wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym sądzie, pokój Nr. 9.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księgach gruntowych dnia 20.VII.1929.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uwzględnić, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po rozszerzeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybycia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. 17376-k

Chelmża, dnia 20 września 1929 r.

Ogłoszenie przetargu

Wolęński Urząd Wojewódzki — Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku ogłasza przetarg ofertowy na roboty przy urządzeniu instalacji wodociągowej - kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania w budynku warsztatów przy Szkole Mierniczo - Drogowej w Kowlu do dnia 11 października r. b., godz. 12-iej.

Oferty winny zawierać: nazwisko, imię i adres oferenta, oświadczenie, że oferent dokładnie zapoznał się z warunkami przetargu i zgadza się na nie, oświadczenie, że oferent będzie uważał siebie za związanego ofertą do czasu rozstrzygnięcia przetargu, a w razie przyjęcia jego oferty do czasu podpisania umowy, z zastrzeżeniem, że na zabezpieczenie służy wadium złożone w wysokości 5% oferowanej sumy.

Do oferty należy dołączyć dowód wpłacenia wadium w wysokości 5% oferowanej sumy. Urząd zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, ewentualnie przeprowadzenie przetargu ustnego, względnie nieprzyjęcia żadnej oferty.

Warunki przetargu i ślepe kosztorysy można otrzymać od dnia 1-go października za zwrotem kosztów przedruku w Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku, która udziela w godzinach urzędowych wszelkich informacji, oraz pozwala przeglądać warunki techniczne i plany, dotyczące urządzenia.

Dyrektor: Inżynier Księżopolski.

17480-k

Ogłoszenie przetargu.

Wolęński Urząd Wojewódzki — Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku ogłasza przetarg ofertowy na urządzenie instalacji oświetlenia elektrycznego w gmachu Okręgowego Urzędu Ziemińskiego w Łucku i b. Zamku ks. Lubomirskich w Dubnie.

Przetarg odbędzie się dnia 11 października 1929 roku, o godzinie 12-iej, w Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku.

Oferty pisemne należy wnieść do Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku w zalokowanych kopertach z napisem: „Oferta na urządzenie instalacji oświetlenia elektrycznego w gmachach O. U. Z. i b. Zamku w Dubnie na każdy obiekt oddzielnie” do dnia 11 października r. b., godz. 12-iej.

Oferty winny zawierać: nazwisko, imię i adres oferenta, oświadczenie, że oferent dokładnie zapoznał się z warunkami przetargu i zgadza się na nie, oświadczenie, że oferent będzie uważał siebie za związanego ofertą do czasu rozstrzygnięcia przetargu, a w razie przyjęcia jego oferty do czasu podpisania umowy, z zastrzeżeniem, że na zabezpieczenie służy wadium złożone w wysokości 5% oferowanej sumy.

Do oferty należy dołączyć dowód wpłacenia wadium w wysokości 5% oferowanej sumy.

Urząd zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, ewentualnie przeprowadzenie przetargu ustnego, względnie nieprzyjęcia żadnej oferty.

Warunki przetargu i ślepe kosztorysy można otrzymać od dnia 1-go października za zwrotem kosztów przedruku w Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku, która udziela w godzinach urzędowych wszelkich informacji, oraz pozwala przeglądać warunki techniczne i plany, dotyczące urządzenia.

Dyrektor: Inżynier Księżopolski.

17481-k

Przetarg przymusowy.

Nieruchomość, położona w Margoninie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Tom I, karta 39, na imię Franciszka i Cecylii małżonków Niedbalskich w Margoninie, zostanie dnia 22 listopada 1929, o godzinie 10 przed południem, wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym sądzie, pokój Nr. 1.

Wierzycielny odpis księgi wieczystej, tudzież inne dotyczące nieruchomości szczegółowo pozostają w sekretariacie.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 8.4.1929.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uwzględnić, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po rozszerzeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie, albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybycia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie, zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. 17461-k

Margonin, dnia 16 września 1929.

Sąd Grodzki.

Przetarg ofertowy.

Urząd Wojewódzki — Dyrekcja Robót Publicznych w Lublinie, ogłasza przetarg publiczny na roboty związane z wykończeniem klatek schodowych w gmachu Izby Skarbowej w Lublinie, a mianowicie: roboty stulkowe, okładziny 106 stopni piętami marmurowymi, roboty mozaikowe, sztukatorskie i inne.

Oferty w zapieczętowanych laskami kopertach, zaopatrzonych w nagłówek: „Oferta na wykończenie klatek schodowych w gmachu Izby Skarbowej w Lublinie”, należy składać w Dyrekcji Robót Publicznych do godziny 12-iej w południe, dnia 10-go października 1929 r. Lublin, Plac Litewski Nr. 5, pokój Nr. 35.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godzinie 12.30.

Do oferty należy dołączyć kwit Kasy Skarbowej na złożone wadium w wysokości 5% sumy oferowanej, przyczem oferent winien zaznaczyć w ofercie, że znane mu są „Przepisy tymczasowe” o oddawaniu państwowych dostaw i robót w zakresie działalności Ministerstwa Rob. Publ., które oferenta obowiązują.

Zaznacza się, że ceny jednostkowe i sumy muszą być w ofercie wpisane słowami i cyframi. Ślepe kosztorysy, warunki ogólne, techniczne otrzymać mogą reflektanci po uiszczeniu opłaty 5 zł. w Dyrekcji Robót Publicznych w godzinach urzędowych (pokój Nr. 37). Tamże do przejrzienia szkice wykonawcze omawianych robót.

Dyrekcja Robót Publicznych zastrzega sobie:

- 1) Wybór dowolny oferenta i
- 2) Nieprzyjęcie żadnej z ofert.

Urząd Wojewódzki, Dyrekcja Robót Publicznych.

17375-k

PRZETARG.

Wileński Urząd Wojewódzki (Okręgowy Dyrekcja Robót Publicznych) ogłasza piśmienny przetarg ofertowy na roboty wielkiej naprawy w gmachach rządowych przy ul. Ostrobramskiej Nr. 11, Miynowej 12 i 5-to Jańskiej 3.

Przetarg odbędzie się w dniu 4 października 1929 r., o godz. 10 rano, w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Wilnie, przy ul. Magdaleny 2, pokój Nr. 78. Piśmienne oferty winny być złożone w tymże dniu do godziny 9-iej i pół w Kancelarii Oddziału Budowlanego Dyrekcji, pokój Nr. 92, łącznie z pokwitowaniem Kasy Skarbowej na wpłacenie wadium przetargowe w wysokości 5% zaofiarowanej sumy.

W ofercie winien być podany minimalny termin, w którym firma podejmuje się wykonać objętą niniejszym przetargiem robotę.

Ogólne warunki przetargu i ślepe kosztorysy otrzymać można w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Wilnie, pokój Nr. 78, za zwrotem kosztów wykonania. Tam również można odczytać o godzinie 12-iej do 13-iej przezjeżdżać ogólne i techniczne warunki wykonania robót przez przedsiębiorców, projekt robót, projekt umowy, oraz ogólne przepisy Min. Rob. Publ. o przetargach, które dla oferenta są obowiązujące.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, uzależniając to od fachowych i finansowych zdolności przedsiębiorstwa, oraz prawo zredukowania ilości robót lub nawet zupełnego ich zaniechania.

Za Wojewodę: w. Dyrektor inżynier A. Przygodzki.

17418-k

**DYREKCJA
Państwowego Monopoli Spirytusowego**

w Warszawie, ul. Rymarska 7,

ogłasza niniejszem przetarg na sprzedaż 2-ech zbiorników, zdolnych po pojemności 980 litr., w dobrym, niezabawionym stanie, znajdujących się na terenie Państwowej Fabryki Wyróbów Tytoniowych w Radomiu, Nowy - Świat 5.

Cena wywoławcza zł. 2000 za sztukę.

Przetarg odbędzie się dn. 22 października 1929 r. o godz. 11 rano w biurze Państwowej Hurtowni Wódek Nr. 37 w Radomiu, ul. Foksalna 39.

Kaucje przetargowa w wysokości zł. 100, należy składać w dniu przetargu w miejscowej Komisji przetargowej.

Wszelkich informacji udzielają: Wydział Gospodarczy D. P. M. S. w Warszawie, Rymarska 7, i Państwowa Hurtownia Wódek Nr. 37 w Radomiu.

17381-k

OGŁOSZENIE.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Radomiu, podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 29 października 1929 roku, o godzinie 12, w Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu, Rynek 12, odbędzie się przetarg za pomocą składania pisemnych ofert w zapieczętowanych kopertach na sprzedaż za własność maszyn i urządzeń mechanicznych tartaku kolejowego przy st. Klewań, składających się z następujących obiektów:

- 1) Dwóch gátów, z których jeden firmy G. U. 7G, i drugi firmy F. W. Holman, Breslau U. b. d.
- 2) Dwóch pił cyrkularek — podłużnej i poprzecznej.
- 3) Przyrząd do toczenia pił gátowych.
- 4) Traktora parowego na kołach firmy Ruston Proctor Co. Ltd. 5 h. N. P. S. 30/120 B. H. P. N. 43760, Lincoln, England P. N. P. kociol Nr. 9145.
- 5) Transmisji do poruszania wszystkich urządzeń tartaku.
- 6) 181 sztuk klub do pił tartacznych.
- 7) 4 wózki gátowe.
- 8) 1 pogrzebac do pieca.
- 9) 20 sztuk różnych kluczy ślusarskich.
- 10) 8 sztuk noży do obrabiarek.
- 11) 2 preły do czyszczenia palenisk.
- 12) 4 szafki wiszące do narzędzi.

Reflektanci winni w terminie wyznaczonym do przetargu nadesłać pod adresem Dyrekcji Kolejowej, Wydział Zasobów w Radomiu, Rynek 12, oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta do przetargu na dzień 29 X 1929 roku, na kupno urządzeń tartaku w Klewaniu”.

W ofercie należy podać cenę za maszyny i urządzenia mechaniczne tartaku w złotych, loco miejsce ich znajdowania się.

Do oferty należy dołączyć pokwitowanie kasy Dyrekcyjnej w Radomiu za wniesione wadium w wysokości 3% ogólnej oferowanej ceny, które, w razie przyznania kupna, winno być uzupełnione do wysokości 5% jako kaucja na zabezpieczenie warunków sprzedaży, w terminie 10-cie dniowym, licząc od daty otrzymania zawiadomienia Dyrekcji o przyznaniu kupna.

Należność zaś za nabyte maszyny i urządzenia tartaczne winna być wpłaconą do Kasy Dyrekcyjnej w Radomiu w terminie miesięcznym od daty tegoż zawiadomienia, poczem zostanie wydane zarządzenie o przyłapaniu nabytych przedmiotów firmie. Rozbiórka maszyn i wywózka ich z terenu kolejowego obowiązuje nabywcę.

Oferta obowiązuje firmę w ciągu dwóch miesięcy, licząc czas od daty, wyznaczonej do składania ofert.

W razie cofnięcia oferty w czasie rozprawy ofertowej lub zerzeczania się kupna po zatwierdzeniu oferty, złożone wadium ewentualnie kaucja przechodzi na korzyść skarbu.

Wszelkie opłaty stempowe, wynikające z tytułu powyższej sprzedaży obowiązują firmę.

Powwyższe maszyny i urządzenia tartaczne mogą być oglądane codziennie w godzinach zajęć, w tym celu należy się zwracać do Naczelnika Oddziału Drogowego w Równem.

Blizszych szczegółów, dotyczących niniejszej sprzedaży udziela Wydział Zasobów Dyrekcji Kolejowej w Radomiu, Rynek 12.

Dyrekcja zastrzega sobie wybór oferty, oraz unieważnienia przetargu, o ile wynik uważany będzie za niekorzystny dla Skarbu.

Oferty otrzymane po terminie, wyznaczonym do składania ofert oraz niezabezpieczone wadium rozpatrywane nie będą.

Radom, dnia 14 września 1929 roku.

Dyrekcja Kolei Państwowych

w Radomiu.

17284-k

Okręgowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego O. K. V w Krakowie, rozpisuje:

KONKURS

na wojskową wózkę narciarską. Wózka ma odpowiadać następującym warunkom:

- 1) ma być do użycia bez specjalnych butów narciarskich,
- 2) łączyć się do butów żołnierskich z nartą, przyciągając tył narty do obcasa, pozwalając na

niekierpowane i niezawodne prowadzenie narty i jednocześnie automatycznie się rozluźniać w razie ciężkich upadków.

3) ma być rozsuwana, do ścisłego przystosowania się do każdego buta żołnierskiego od najniższego do najwyższego, czas przestawiania nie dłuższy przy parze ponad 5 minut.

4) ma być nie skomplikowana, łatwa do naprawy, okres trwałości — najmniej 4 lata.

5) najwyżej 15% cięższa od wózki Huitfeldta.

6) łatwa i szybka do przypinania i odpinania.

7) musi dawać kompletne zabezpieczenie przed zniszczeniem buta i nie dopuszczając do obtarcia nóg.

8) musi być łatwa do przytwierdzenia na płozie i nie może osłabiać samej płozy.

9) cena jej hurtowa nie może być większą od cen wózek dostawianych do wojska w ostatnich latach.

Podania do konkursu mają zawierać: 1) jedną sztukę modelu w formie ostatecznej, przytwierdzonej na kawałku płozy, 2) szczegółowy opis modelu, 3) opis przytwierdzenia wózki do płozy wraz sposobu przestawiania wózki, 4) cenę hurtową wózki w przybliżeniu, 6) dokładny adres firmy, względnie oferenta w zamkniętej kopercie i opieczętowanej.

Termin nadsyłania ofert do 10 lutego 1930 r., do Okręgowego Urzędu W. F. i P. O. K. V w Krakowie. 17379-k

Kier. Okręg. Urz. W. F. i P. W.

(—) Ring, mjr. dypl.

Ogłoszenia prywatne.

OGŁOSZENIE

Nakład „Freie Presse” Sp. z ogr. odp. została na mocy zwołania spółników na dniu 11 września 1929 rozwiązana. Wzywa się wszystkich wierzycieli, by się u likwidatora zgłosili. 17306-kg

Katowice, dnia 18 września 1929.

Likwidator:

(—) Johann Kowoll,

Katowice, ul. Plebiscytowa 24.

OGŁOSZENIE

o rozwiązaniu firmy Poldruck, Zakład Drukarski Sp. z ogr. odp. w Siemianowicach i wezwanie wierzycieli.

Posłanowieniem zebrania spółników na dniu 12 września r. b. jest rozwiązanie firmy Poldruck, Zakład Drukarski, Sp. z ogr. odp. w Siemianowicach. Wzywa się temsamem wszystkich wierzycieli, by się zgłosili u likwidatorki.

Katowice, dnia 18 września 1929 r.

Likwidator:

(—) Dora Rappaport,

Katowice, ul. Stowackiego 17, IV. 17307-kg

Kolej lokalna Borki Wielkie - Grzymałów

Ogłoszenie.

W myśl § 34 statutu, podpisana Rada Zawiadawcza kolei lokalnej Borki Wielkie - Grzymałów zwołuje niniejszem XXIV Zwyczajne Walne Zgromadzenie Towarzystwa Akcyjnego „Kolej lokalna Borki Wielkie - Grzymałów” na dzień 18 października 1929, o godzinie 11-tej przed południem, w lokalu Biura Zarządów Małopolskich kolei lokalnych (gmach Dyrekcji Kolei Państwowych, IV p., drzwi Nr. 453) we Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

- 1) Sprawozdanie Zarządu, oraz Komisji Rewizyjnej o zamknięciu rachunków za okres od 1.4 1928 do 31.3 1929;
- 2) Rozdział zysku;
- 3) Zatwierdzenie kooptacji jednego członka Rady Zawiadawczej;
- 4) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 5) Uchwała co do przyznania wynagrodzenia Członkom Rady Zawiadawczej i Komitetu Wykonawczego za rok 1929/30;
- 6) Uchwała co do wartości znaczka obecności.

Po myśli postanowień § 35 statutu, prawo udziału w Walnym Zgromadzeniu ma każdy posiadacz akcji, który złoży conajmniej 10 sztuk tychże najpóźniej na 8 dni przed dniem statutowo zwołanego Walnego Zgromadzenia w kasie Towarzystwa, w Oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego we Lwowie lub w Kasie Skarbowej i we Lwowie.

Co do akcji, będących w posiadaniu Państwa i ciał autonomicznych, wystarcza w miejsce ich złożenia przedstawienie odpowiedniego poświadczania kasy lub instytucji finansowej, w której są przechowane te akcje. 17483-k

Lwów, dnia 24 września 1929.

Rada Zawiadawcza:

Józef Skwarczyński w. r.,

Prezes.

**Zarząd Spółki
Nasz Sklep — „Uranja”**

Spółka Akcyjna,

ma zaszczyt prosić PP. Akcjonariuszów na zwyczajne Walne Zgromadzenie, odbędzie się imiennie w dniu 30 października 1929 roku, o godzinie 7 po południu, w lokalu Państwowej Szkoły Handlowej im. J. i M. Roesleora przy ul. Chłodnej Nr. 33 w Warszawie, z następującym porządkiem obrad:

- 1-o wybór prezjumy;
- 2-o sprawozdanie Zarządu, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej za rok operacyjny 1928/29;
- 3-o zatwierdzenie bilansu, rachunku strat i zysków na dzień 31 marca 1929 r., oraz podział czystego zysku;
- 4-o preliminarz wydatków na rok operacyjny 1929/30;
- 5-o wybory do Zarządu, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej;
- 6-o upoważnienie Władz Spółki do krzyżowania z kredytów, oraz kupna, sprzedaży i obciążania majątku nieruchomości Spółki;
- 7-o wnioski.

§ 23 Statutu: Właściciele akcji imiennych korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu tylko wtedy, jeżeli zapisani byli w księgach Zarządu przynajmniej na 7 dni przed terminem Zebrania, bez obowiązku wszelkie składania samych akcji. Właściciele akcji na okaziciela korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile złoży swe akcje Zarządowi przynajmniej na siedem dni przed terminem Walnego Zgromadzenia. Zamiast samych akcji, mogą być złożone świadectwa zastawowe lub depozytowe polskich instytucji kredytowych, rządowych lub prywatnych, działających na mocy Statutów przez Rząd zatwierdzonych, lub wreszcie instytucji kredytowych zagranicznych, wskazanych przez Walne Zgromadzenie i zaaprobowanych przez władze Rządowe. 17509-g

Zarząd

**Cukrowni i Rafinerii „NTELEDEW”
Sp. Akc.**

zawiadamia pp. Akcjonariuszów, że w dniu 28 października 1929 r. o godzinie 5-tej po południu, w lokalu Biura Zarządu w Warszawie, ul. Mokotowska Nr. 25, odbędzie się Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, z następującym porządkiem obrad:

- 1) Zagajenie Zebrania i wybór Przewodniczącego.
- 2) Sprawozdanie i przedstawienie bilansu za rok operacyjny 1928/29.
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
- 4) Zatwierdzenie przedstawionego bilansu i udzielenie Zarządowi absolutorium.
- 5) Uchwalenie Budżetu na rok 1929/30.
- 6) Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu w instytucjach i Bankach z prawem udzielania zabezpieczeń hipotecznych i innych, oraz zatwierdzenie już dokonanych w roku bieżącym unów i udziałowych zabezpieczeń.
- 7) Wybory do Zarządu.
- 8) Wybór Komisji Rewizyjnej.
- 9) Wnioski Zarządu.
- 10) Wnioski PP. Akcjonariuszów, zgłoszone w terminie ustawowym.

Posiadacze akcji bezimiennych, życzący sobie wziąć udział w głosowaniu, winni przed Zgromadzeniem przedstawić bądź same akcje, bądź kwity depozytowe Banków. 17510-g

Fabryka Wąg i Wyróbów Metalowych, dawniej „Juliusz Sperling”, Sp. Akc. w Bydgoszczy, przy ul. Mazowieckiej Nr. 29, zawiadamia o otwarciu likwidacji i wzywa niniejszem wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swoich pretensji w terminie ustawowym. 17518-g

Dnia 23 września r. b. zostały wylosowane następujące numery 8% listów zastawnych „Zachodnio - Polskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego”:

- Ser. B, 3 sztuk. Nr. Nr. 0022, 0080 i 0138 — zł. 3.000,—
- Ser. C, 4 sztuk. Nr. Nr. 0003, 0016, 0028 i 0109 — zł. 2.000,—
- Ser. D 3 sztuk. Nr. Nr. 0020, 0036 i 0104 — zł. 600,—
- Ser. E, 4 sztuk. Nr. Nr. 0028, 0042, 0057 i 0124 — zł. 400,—

czyli ogółem zł. 6.000,— (sześć tysięcy złotych).

Wylosowane listy zastawne wraz z arkuszami kuponowymi należy przedkładać, celem wypłaty równowartości w Kasie Towarzystwa, wzgl. w Kasie Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu, i to począwszy od dnia 2 stycznia 1930 r.

Zachodnio - Polskie Towarzystwo

Kredytowe Miejskie w Poznaniu. 17524-k

Sp. Akc. Młyn i Kaszarnie Lubelskie na dzień 31 grudnia 1928 roku.

Stan Czynnny: Kasa Zł. 3.912.49, Nieruchomości Zł. 143.045.36, Maszyny Zł. 415.603.39, Ruchomości Zł. 864.60, Węskli Zł. 10.248.30, Konie i Wozy Zł. 9.560.93, Towary Zł. 71.057.82, Dłużnicy Zł. 63.349.58, Strata Zł. 88.170.27, Razem Zł. 805.812.74.

Stan Bierny: Kapitał akcyjny Zł. 250.000, I-two Kred. Miejskie Zł. 64.000, Akcepty Zł. 153.755.53, Wierzyciele Zł. 338.057.21, Razem Zł. 805.812.74.

Rachunek Strat i Zysków za 1928 rok. Debet: Koszty Handlowe Zł. 74.410.47, Procenty i Prowizje Zł. 70.749.36, Podatki Zł. 38.751.20, Utrzymanie Nieruchomości Zł. 4.665.09, Utrzymanie Koni i Wozów Zł. 15.339.23, Koszty Produkcji Zł. 103.813.60, Razem Zł. 307.728.95.

Kredyt: Przychód ogólny Zł. 219.558.66, Strata Zł. 88.170.27, Razem Zł. 307.728.95.

17308-kg

Zarząd Spółki Akcyjnej

pod firmą

**„Towarzystwo Akcyjne Kluczewskie
Fabryki Papieru”**

zawiadamia P.P. Akcjonariuszów, że postanowieniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 7 września 1929 r., ogłoszonym w Nr. 224 „Monitora Polskiego” z dnia 28 września 1929 r. zezwala się

na powiększenie kapitału zakładowego Spółki o zł. 1.500.000, czyli do zł. 5.500.000, drogą III emisji złotowej 15.000 sztuk nowych akcji, nominalnej wartości zł. 100 każda, na następujących warunkach:

a) pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy właścicielom akcji emisji poprzednich, w stosunku do ilości posiadanych akcji, czyli w stosunku 3 nowych akcji na każde 8 akcji poprzednich emisji,

b) dla wykonania prawa poboru dla dawnych akcjonariuszów (p. „a”) winien być określony termin sześciotygodniowy od dnia ogłoszenia subskrypcji na akcje nowej emisji w „Monitorze Polskim”.

c) repartycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonariusze, z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa, się nie zapisała, dokona Zarząd Spółki, według swego uznania i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy od ceny emisyjnej,

d) cena emisyjna akcji nowej emisji dla dawnych akcjonariuszów, którzy wykorzystają prawo poboru, określa się na zł. 100, z doliczeniem kosztów z emisją związanych,

a) pod względem praw przysługujących akcjonariuszom, akcje nowej emisji będą zrównane z akcjami poprzednich, z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego, które winno być uskutecznione w ciągu miesiąca od dnia zamknięcia subskrypcji i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia 1 stycznia 1930 r.

g) całkowita wpłata kapitału zakładowego oraz zapasowego winna być uskuteczniiona w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia w „Monitorze Polskim”.

W wykonaniu powyższego w biurze Zarządu, Warszawy, Moniuszki 4 od 5 października do 15 listopada 1929 r. włącznie od godz. 10-tej do 12-tej rano przyjmowane będą wpłaty na akcje tej emisji po zł. 102 za każdą akcję. 17515-g

Zarząd Spółki Akcyjnej pod firmą:

Fabryka Asfaltu, Tektury, Borkasu i Przetworów Chemicznych „SAFAT”, Sp. Akc.,

ma zaszczyt podać do wiadomości pp. Akcjonariuszów, że zwyczajne roczne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów odbędzie się dnia 22 października r. b. o godzinie 6-tej po południu, w lokalu Zarządu w Warszawie, Al. 3-go Maja 22/24.

Przedmiotem obrad Walnego Zgromadzenia będą następujące punkty:

- 1) Wybór przewodniczącego.
- 2) Odczytanie protokołu poprzedniego zebrania.
- 3) Sprawozdanie Zarządu.
- 4) Zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za 1928 rok.
- 5) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
- 6) Wybór Członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
- 7) Upoważnienie dla Zarządu zwykłe i hipoteczne.
- 8) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, życzący sobie uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, winni w myśl § 22 Statutu, złożyć swe akcje lub kwity tymczasowe w biurze Zarządu Spółki przynajmniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia. 17592-g

Zarząd Spółki Akcyjnej

pod firmą: „MAZOWIA”, Fabryka Mebli Giętych w Radomsku, Spółka Akcyjna

zawiadania akcjonariuszów spółki, że Zwyczajne Zgromadzenie Walne Akcjonariuszów odbędzie się w dniu 26 października 1929 r., o godz. 5-ej po połud. w Warszawie przy ul. Trębackiej 10, w kancelarii adwokata R. Kuratowskiego, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i rachunku zysków i strat za rok 1928.
2) Zatwierdzenie budżetu na rok 1929.
3) Wybory członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Dyrektora i Komitetu Wykonawczego i określenie uprawnień Dyrektora Naczelnego.
4) Wolne wnioski akcjonariuszów.

Właściciele akcji korzystają z prawa głosu o ile przynajmniej na 7 dni przed Zgromadzeniem przedstawią swe akcje, względnie świadectwa (kwity), stosownie do par. 18 Statutu Zarządów.

17520-g

Zwyczajne Walne Zebranie

Spółki Akcyjnej „DRUKARNIA POLSKA” w Poznaniu

odbędzie się we wtorek, 5 listopada 1929 r., o godz. 12 w lokalu Spółki przy św. Marcynie 70. Porządek obrad: 1. Sprawozdanie Zarządu z czynności Spółki oraz przedłożenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok obrachunkowy 1928/29. 2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej. 3. Potwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok 1928/29, udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej i podział zysków. 4. Wybór członków do Rady Nadzorczej. 5. Wolne wnioski. Akcjonariusze, pragnący z prawem głosu wziąć udział w Walnym Zebraniu, winni złożyć swoje akcje lub kwity depozytowo w biurze Zarządu Spółki najpóźniej do 1 listopada r. b. włącznie.

Zarząd: Edward Pawłowski i Roman Leitgeber. Rada Nadzorcza: Dr. Bolesław Krysiwicz. 17523-k

BILANS

Firmy St. Grabianowski i S-ka, Sp. Akc. w Katowicach

za czas od dnia 1. X. 1927 do dnia 31. XII. 1928 r.

Table with 2 columns: Description and Amount (Zł.). Rows include Kasa, Dłużnicy, Banki, Towary, Wszele, Urządzenia, Gwarancje, Sumy Przechodnie, Wierzyciele, Banki, Akcepty, Wszele, Sumy Przechodnie, Kapitał Zakładowy, Czysty zysk.

Rachunek Zysków i Strat

Table with 2 columns: Description and Amount (Zł.). Rows include Wydatki Handlowe, Amortyzacja, Podatki, Zysk, Zysk na towarach, Prowizja, Sumy Przechodnie.

Katowice we Wrześniu 1929 r.

Zarząd Spółki Akcyjnej St. Grabianowski. Rada Nadzorcza: St. Grabianowski i S-ka, Sp. Akc., P. Przanowski, In. Alfons Hofmann, Władysław Psarski. 17310-kg

BILANS ROCZNY (NETTO)

Polskiego Banku Przemysłowego we Lwowie

na dzień 31 Grudnia 1928 r.

Table with 2 columns: Description and Amount (Zł.). Rows include Kasa i sumy do dyspozycji, Waputy zagraniczne, Papiery wartościowe własne, Udziały i akcje w przedsiębiorstwach, Banki krajowe, Banki zagraniczne, Wszele zdyskontowane, Wszele protestowane, Rachunki bieżące (saldo deb.), Nieruchomości, Długotermin. pożyczki hipoteczne.

Table with 2 columns: Description and Amount (Zł.). Rows include Kapitały własne, Wkłady, Zobowiązania inkasowe, Banki krajowe, Wierzyciele hipoteczni, Różne rachunki, Zysk.

Table with 2 columns: Description and Amount (Zł.). Rows include Gwarancje, Inkasno.

Rachunek strat i zysków za r. 1928 Polskiego Banku Przemysłowego we Lwowie.

Table with 2 columns: Description and Amount (Zł.). Rows include WNIEN, Procenty i prowizje wypłacone, Koszty handlowe, Podatki, Odpisy na dłużników, Czysty zysk.

Table with 2 columns: Description and Amount (Zł.). Rows include M. A., Pozostałość zysków z lat ubiegłych, Procenty i prowizje pobrane, Różnice kursowe, Dochody z nieruchomości, Różne.

Zagubione dokumenty.

Podaje się do publicznej wiadomości, że losy od Nr. 193501 do Nr. 193500 loterii fantowej LOPP, na rzecz Budowy Szkoły Pilotów w Radomiu z powodu zagubienia zostały unieważnione. 17487-k

Zaginiony indeks 19254 Uniwersytetu Warszawskiego na imię Szlamy Margulesa. 17489-kg

Zagubiono książeczkę wojskową, Kazimierza Pokraki, kartę mob., wydane przez P. K. U. Sieradz i legitymację służbową post. pol. państw. w Burzeninie za Nr. 2577, wydana przez Wojewódzką Komendę p. p. w Łodzi za Nr. 2577. 17490-kg

Zgubiono kartę zwolnienia, wydana przez P. K. U. Warszawa na imię Czesława Czarnieckiego. 17508-g

Skradziono kartę rejestracyjną wojskową, Stanisława Rutkowskiego, Wronia 18. 17513-g

Kolczyńskiemu Michałowi skradziono legitymację urzędniczą Nr. 2338/1/27, wyd. w Łodzi. 17409-kg

Zginięła książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. w Krakowie na nazwisko Dr. Franciszka Nizyńskiego. 17512-g

Zgubiono legitymację, wydaną przez Kuratorium Wileńskiego Okręgu Szkolnego na imię Antoniego Romanowskiego. 17410-k

Nadlesnictwo Stołpeckie w Białewicach ulnieżnia zagubione 2 cechówki: dekraducyjną i dla gajowych Nr. 22. 17486-k

Zgubiono dowód osobisty W. S. H. w Warszawie, L. 4350, na nazwisko Makomanski Stefan. 17494-g

Zgubiono książkę Kasy Chorych Nr. 19045, Hersza Maza z Grodziska - Mazowieckiego. 17495-g

Zgubiono prawo jazdy szoferskie wojskowe, Henryka Parulskiego, Bonifraterska 29. 17496-g

Zagubiono 4 weksle przez firmę M. Foglera, Nowolipki 21: 1) wystawione przez Berliach, Toruń, na sumę 500 zł., na zlecenie H. Markus, pl. 25.XI 1929, zrywane przez M. Foglera; 2) wystawiony przez H. Markusowa, zł. 175, na zlecenie i żyro M. Foglera; 3) weksel zaprotestowany, wystawiony przez H. Rozenberga, Toruń, na zł. 300, pl. 7.7.29, na zlecenie H. Markus, zrywany przez M. Foglera; 4) weksel zaprotestowany, z wystawienia H. Markus, zł. 200, na zlecenie i zażyrowany przez M. Foglera, pl. 25.8.29. 17498-g

Zgubiono kartę zwolnienia z wojska, P. K. U. Pinczów, Józka Samburskiego, Miła 53 n. 9. 17499-g

Zgubiono książkę wojskową, Mieczysława Skrzyńskiego, Gniewowska 17. 17500-g

Zgubiono kartę rejestracyjną, Stanisława Danielewicza, Nowolipki 94 m. 56. 17501-g

Zgubiono książkę wojskową, Stanisława Drożykowskiego, Rybaki 10. 17502-g

Zgubiono kartę rejestracyjną wojskową, Barana Stanisława, Pionierska 5. m. 7. 17503-g

Zgubiono dyplom Uniwersytetu Warszawskiego, Stefana Fiszera, L. 1723/1062. 17504-g

Zgubiono legitymację Nr. 377, wydaną przez Urząd Pocztowy Warszawa 2, na imię Zaszeński Wacław. 17505-g

Zgubiono książeczkę wojskową, Stanisława Krzęlewicza, Śliska 62. 17506-g

Zgubiono dolarówkę Nr. 648561, własność Eljasza Ducherberga z Borysławia. 17491-kg

Kasa Oszczędności m. st. Warszawy niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że książeczki wkładkowe Nr. 5985 i Nr. 10043, wydane przez Kasę na imię Stanisława Pogonowskiej, zostały przez właścicielkę zagubione, wskutek czego po upływie dni 15 od dnia dzisiejszego będą przez Kasę unieważnione. 17511-g

Unieważniam legitymację swoją Nr. 188, kapral, Józef Hirsch, 64 pp. Grudziądz. 17493-g

Zagubiono książkę wojskową Antoniego Pawlucia, porucznika rezerwy, wydaną przez P. K. U. Świeciana i weksel in blanco, podpisany przez A. Pawlucia. 17522-kg

Skradziono w Lublinie 2 weksle po 500 zł., wystawca Magistrat m. Lublina, na zlecenie inżyniera Ludwika Filipowskiego. 17514-g

Zgubiono dowód osobisty W. S. H. Nr. 3382, Adama Fijałki. 17262-g

Zgubiono legitymację urzędniczą, wydaną przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego Nr. 4256 na rok 1929 na imię Henryka Konopnickiego. 17507-g

Zgubiono książeczkę wojskową, oraz dowód osobisty, Kazimierza Tomaszewskiego, Sołec 48-a. 17516-g

Zgubiono książeczkę wojskową, Bieleckiego Antoniego, Zajęcza 9 m. 4. 17519-g

Zgubiono świadectwo ukończenia szkoły powszechnej w Warszawie, Henryka Łęgowskiego, Wiktorska 2. 17492-g

Zgubiono książeczkę wojskową, Izraela Degenszajna, Królewska 20. 17521-g

Zgubiono zezwolenie na wyjazd do Francji, wydane przez D. O. K. H. Lublin w dniu 9.IX 1929 r. za L. dz. 19167/09. Uzup. na imię ppor. rez. Włosa Birmana, unieważnia się. 17328-kg

Zgubiono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Łomży, Chorzowiecza Konstantego, 1903 r., z wsi Czarnia, gm. Wach. 17329-kg

Zgubiono legitymację Kasy Chorych Nr. 5382, Lejbusia Dachca, Ostrowiec. 17330-kg

Zaginęła książeczka kofta łaźni rytualnej w Oświęcimiu, Liczba kofta 31027/3012. 17331-kg

Unieważniam zgubioną legitymację nauczycielską Nr. 11465, Przedbórz - Kiel. wieś Nosalewice, Paulina Lewandowska. 17333-kg

Zagubione przez Feliksa Kleniewskiego, właściciela majątku Cieciorki, powiatu Płońskiego, tymczasowe zwolnienie, oraz kartę rejestracyjną, wydane na imię Stefana Gromickiego przez P. K. U. Warszawa. 17332-kg

Skradziono legitymację Józefa Jabłońskiego, starszego majstra, wystawioną przez Dowództwo szkoły pilotów w Bydgoszczy, którą unieważniam. 17334-kg

Skradziono legitymację na nazwisko Emanuel Jakubicki, em. radca wojewódzki, wystawioną przez Województwo w Stanisławowie i 467 zł. 17335-kg

Zgubiono dowód osobisty i kartę zwolnienia z wojska, Szczepana Grzelaka, Płocka Nr. 34. 17396-g

Honorat Stefański, Stronhice, unieważnia skradzioną książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ostrowiec. 17205-kg

Zgubiono dowód akademicki L. 14558, Marii Goszczyńskiej, studentki Uniwersytetu Warszawskiego. 17322-g

Zaginiony dowód osobisty, książka wojskowa i prawo jazdy szoferskie, na imię Henryk Ruff, wydane w Warszawie. 17323-g

Icek Grynbaum z Jablonny, zgubił kartę rejestracji wojskowej. 17311-g

Serwata Wacław zagubił książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Końskie. 17313-g

Zgubiono dowód lokacyjny za Nr. 32/148 i 746 Domu Bankowego D. M. Szerezweski, na sumę dolarów 1017, wydany na nazwisko I. Prechner i R. J. Rosenberga. 17314-g

Taubwurel Wacław Eugeniusz, zagubił dowód osobisty i legitymację tramwajową L. alb. 20983, Uniwersytetu Warszawskiego. 17315-g

Zgubiono dowód osobisty i legitymację W. S. H. Stanisława Herza, L. alb. 5236. 17316-g

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez starostę Płońskie, Michallay Kowalskiej. 17338-kg

Unieważniam zgubioną legitymację nauczycielską, wydaną przez Kuratorium Okr. Szkl. Lwowskiego w styczniu 1928 na nazwisko Melanji Polańskiej. 17343-kg

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ciechanów, Ignacego Lubńskiego. 17339-kg

Zgubiono książeczkę wojskową, Berka Kochwaga z Ozarowa. 17345-kg

Skradziono legitymację, wydaną przez Kuratorium O. S. L. Józefa Raba z Drohobycza. 17346-kg

Zagubiono legitymację urzędniczą, wystawioną przez Kuratorium Okręgu Szkolnego w Białymostku Nr. 3948, Świerczykówny Anny. 17347-kg

Unieważniam zagubioną legitymację, wydaną przez Wojewódzką Komendę Pol. Fanstko, we Lwowie na nazwisko Wacława Kolbe. 17348-kg

Unieważnia się zgubiona legitymacja nauczycielska Nr. 7722, Janiny Stankiewiczówny, wydana przez Śląski Urząd Wojewódzki. 17349-kg

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Końskich, Zofia Stepniak, roczn. 1902. 17350-kg

Unieważniam zagubioną książkę stanu służby oficerskiej, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz, Artur Tobiasz. 17351-kg

Zgubiono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Końskich, Zofia Stepniak, roczn. 1902. 17350-kg

Unieważniam zagubioną legitymację nauczycielską Nr. 11465, Przedbórz - Kiel. wieś Nosalewice, Paulina Lewandowska. 17333-kg

Zagubione przez Feliksa Kleniewskiego, właściciela majątku Cieciorki, powiatu Płońskiego, tymczasowe zwolnienie, oraz kartę rejestracyjną, wydane na imię Stefana Gromickiego przez P. K. U. Warszawa. 17332-kg

Skradziono legitymację Józefa Jabłońskiego, starszego majstra, wystawioną przez Dowództwo szkoły pilotów w Bydgoszczy, którą unieważniam. 17334-kg

Skradziono legitymację na nazwisko Emanuel Jakubicki, em. radca wojewódzki, wystawioną przez Województwo w Stanisławowie i 467 zł. 17335-kg

Zgubiono dowód osobisty i kartę zwolnienia z wojska, Szczepana Grzelaka, Płocka Nr. 34. 17396-g

Honorat Stefański, Stronhice, unieważnia skradzioną książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ostrowiec. 17205-kg

Zgubiono dowód akademicki L. 14558, Marii Goszczyńskiej, studentki Uniwersytetu Warszawskiego. 17322-g

Zaginiony dowód osobisty, książka wojskowa i prawo jazdy szoferskie, na imię Henryk Ruff, wydane w Warszawie. 17323-g

Icek Grynbaum z Jablonny, zgubił kartę rejestracji wojskowej. 17311-g

Serwata Wacław zagubił książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Końskie. 17313-g

Zgubiono dowód lokacyjny za Nr. 32/148 i 746 Domu Bankowego D. M. Szerezweski, na sumę dolarów 1017, wydany na nazwisko I. Prechner i R. J. Rosenberga. 17314-g

Taubwurel Wacław Eugeniusz, zagubił dowód osobisty i legitymację tramwajową L. alb. 20983, Uniwersytetu Warszawskiego. 17315-g

Zgubiono dowód osobisty i legitymację W. S. H. Stanisława Herza, L. alb. 5236. 17316-g